

VLAAMSE RAAD

ARCHIEF
VLAAMSE RAAD
TERUGBEZORGEN

BUITENGEWONE ZITTING 1988

Nr. 9

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN 29 AUGUSTUS 1988

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie	227
L. Waltmiel, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	232
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid	232
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, Vorming en Openbaar Ambt	234
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	234
J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid	240
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Brusselse Aangelegenheden	244
E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	245
P. Breyne, Gemeenschapsminister van Huisvesting	250
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie	251
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	252
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie	253
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	254
J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid	254
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Brusselse Aangelegenheden	255
P. Breyne, Gemeenschapsminister van Huisvesting	255

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)

G. GEENS
 VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
 EXECUTIEVE
 GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE

Vraag nr. 39
 van 29 juni 1988
 van de heer D. VERVAET

Gegevensbank / WETO Vlaamse In teruniversitaire Raad — Democratisering initiatief en uitbreiding tot KMO's

De kloof tussen de kleine en middelgrote ondernemingen enerzijds en de universiteiten anderzijds blijft groot. De gegevensbank, die in het leven werd geroepen door de Vlaamse Interuniversitaire Raad en de Vlaamse Executieve, veranderde hier weinig aan. De Bank blijkt goed te functioneren, maar is vooral gericht op grote firma's en heeft weinig oog voor public relations. Hierdoor blijft vooral voor KMO's de drempel hoog.

Wordt de bovenvermelde optie van de gegevensbank door de heer Voorzitter onderschreven ?

Zo neen, heeft de heer Voorzitter plannen om deze instelling te democratiseren ?

Antwoord

De gegevensbank IWETO werd in de eerste plaats opgezet als een beleidsinstrument voor de Vlaamse verantwoordelijken voor de wetenschapspolitiek. De permanent geactualiseerde inventaris van het lopend wetenschappelijk onderzoek in de universitaire en HOBU-instellingen laat toe, naast de thematische overzichten van het onderzoek, ook inlichtingen te bekomen over de organisatorische en op termijn ook financiële aspecten van het onderzoek.

De verdienste van IWETO bestaat erin dat dit initiatief door de instellingen zelf wordt uitgewerkt en opgevolgd en dus gebaseerd is op een brede motivatie van de betrokkenen om de informatie waarover zij beschikken ruim toegankelijk te maken.

De VLIR, die de coördinatie van IWETO waarneemt, verbindt er zich toe de informatieverzameling regelmatig bekend en toegankelijk te maken in binnen- en buitenland. Specifiek ten behoeve van de industrie worden ook sedert enkele jaren de expertisemogelijkheden en diensten van de universitaire instellingen ten behoeve van derden geïnventariseerd en gepubliceerd.

Vraag nr. 41
 van 29 juni 1988
 van de heer D. VERVAET

Bouw Vlaams huis te Brussel — Overleg met het Ministerieel Comité voor het Brussels Gewest en met gemeentebestuur

Vlaanderen bouwt naast de Sint-Michielskathedraal te Brussel een huis. De gelijkvloerse verdieping wordt een publieke ruimte met winkels en restaurants. Het atrium zal worden gebruikt voor culturele manifestaties.

Zijn er plannen om het gebouw tot scharnier tussen benedenstad en bovenstad te maken ? Het heeft hiervoor zijn ligging mee en ook zijn openbaar gelijkvloers nodigt hiertoe uit.

Komt er een verkeersvrij plein voor de kathedraal ?

Zal dit plein, zonder verkeersobstakels voor de voetgangers, verbonden worden met de benedenstad ?

Gaarne vernam ik of de heer Voorzitter hieromtrent contact opnam met het Brussels Gewest en/of het Brusselse gemeentebestuur ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de Vlaamse Gemeenschap in de onmiddellijke omgeving van de St.-Michielskathedraal te Brussel uitsluitend de administratieve zones van het kantoorgebouw „Markiescomplex” inhuurt, en geenszins bouwt. De gelijkvloerse verdiepingen worden door de eigenaar beheerd.

De stedenbouwkundige en verkeerstechnische ordening in de onmiddellijke omgeving van het kantoorgebouw en de St.-Michielskathedraal behoren tot de bevoegdheid van het Brusselse Gewest en de Stad Brussel.

Contacten met hogervermelde instellingen om de huidige toestand te wijzigen werden door mij niet genomen.

Vraag nr. 42
 van 1 juli 1988
 van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Archief Vlaamse Executieve -- Beheers- en beleidsopties

Kan de heer Voorzitter mij mededelen :

1. waar en door wie het archief van de Vlaamse Executieve bewaard wordt ;
2. waar en door wie het archief van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bewaard wordt ;
3. of het archief sub a. en b. ressorteert onder de toepassing van de Archiefwet van 24 juni 1955 ;

4. of zich voor onze Vlaamse Instellingen een eigen aangepast archiefdecreet opdringt ;
5. of het archief sub a. en b. toegankelijk is voor wetenschappelijk onderzoek ;
6. welke de inzichten zijn van de Vlaamse Executieve in verband met het Rijksarchief naar aanleiding van de verdere overdracht van bevoegdheden naar de Gewesten en de Gemeenschappen.

Het ware mij nuttig mocht u de gestelde vragen afzonderlijk en in de gestelde volgorde kunnen beantwoorden.

Antwoord

1. Het archief van de Vlaamse Executieve wordt bewaard en beheerd op de Kanselarij, dat ressorteert onder de Diensten van de Secretaris-generaal van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.
2. De archieven van de verschillende administraties van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap worden momenteel beheerd door deze administraties zelf.
3. De Archiefwet van 24 juni 1955 is van toepassing op de archieven van de rechtbanken der rechterlijke macht, de Raad van State, de rijksbesturen, de provincies en de gemeenten, behoudens de in het koninklijk besluit van 12 december 1957 (betreffende de uitvoering van de Archiefwet) vernoemde uitzonderingen.

Aangenomen wordt dat de archiefwet eveneens van toepassing is op het archief van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

In de voorbereidende werkzaamheden van de bijzondere wet is dienaangaande het volgende te vinden : „Inzake het archiefwezen meent de Premier dat de Gemeenschappen bevoegd zijn voor de gelegenheden die niet vervat zijn in de wet op het algemeen rijksarchief. Voor archiefstukken die verband houden met cultuurgooederen zullen de Gemeenschappen bevoegd zijn”. (Parl. Stukken, Kamer, 1979-1980, Nr. 627/10, 38).

Wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, gaat het vanzelfsprekend om bescheiden van minder dan 100 jaar oud. Het artikel 1 van de Archiefwet zegt hierover dat deze bescheiden die geen nut meer hebben voor de administratie, in het Rijksarchief kunnen worden neergelegd op verzoek van de openbare overheden aan wie ze toebehoren.

Tot op heden heeft het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap gebruik kunnen maken van de diensten van het Rijksarchief te Brussel en het Rijksarchief in de provinciën. De Algemene Rijksarchivaris heeft evenwel beslist over te gaan tot schorsing van inspecties en schiftings bij de diensten van de Vlaamse Gemeenschap in afwachting van duidelijker richtlijnen inzake de bevoegdheid van het Algemeen Rijksarchief.

4. Vermits het archief van de Vlaamse administratie eveneens onder de toepassing valt van de Archief-

wet van 1955, lijkt het mij niet aangewezen een eigen Vlaams decreet op het archiefwezen op te stellen.

5. De in het Rijksarchief neergelegde stukken van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zijn in toepassing van art. 3 van de Archiefwet, openbaar. Het archief van de Vlaamse Executieve bevat in principe vertrouwelijke documenten. Niettemin kan de Voorzitter van de Executieve naar aanleiding van een concrete vraag, beslissen inzage te verlenen. Wat betreft de archieven die zich bevinden op de verschillende administraties, is het de ter zake bevoegde Gemeenschapsminister die, geval per geval, oordeelt over de toegankelijkheid ervan.
6. De wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen die thans bij het parlement ter beslissing voorligt, voorziet niet in een aanpassing van de voormelde bevoegdheidsverdeling inzake het archiefwezen.

Vraag nr. 43
van 7 juli 1988
van de heer D. VERVAET

Reconversie Zennevallei — Inbreng Vlaamse Gemeenschap

Op 25 juli 1986 werd de Michelinvestiging te Sint-Pieters-Leeuw op een laakbare wijze gesloten.

Onder zware druk deed de bandenfabrikant een paar toezeggingen in verband met de reconversie van de Zennevallei en de omscholing van de werknemers. In de praktijk bleek de multinational veel minder toeschietelijk.

Graag had ik van de geachte Voorzitter vernomen, hoe het is gesteld met de uitvoering van de toen gedane beloftes ? Meer in het bijzonder had ik in dit kader willen weten wat de concrete bijdrage is geweest van respectievelijk Michelin en de Vlaamse Gemeenschap in de reconversie van de Zennevallei en de omscholing van de twee jaar geleden ontslagen werknemers.

Bereidt de Vlaamse Executieve in dit verband nog andere initiatieven voor ?

Antwoord

Als antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag betreffende de reconversie van de Zennevallei en de inbreng van de Vlaamse Gemeenschap, wil ik het volgende meedelen.

Inzake de reconversie van de Zennevallei werden volgende maatregelen genomen.

1. Aan de ontslagen werknemers van Michelin werd het statuut van moeilijk te plaatsen werkloze toegekend.
2. De RVA werd verzocht voorrang te verlenen aan de ontslagen Michelin-werknemers in de beroepsopleidingsprogramma's en voor de inschrijving als werkzoekende werden bijzondere faciliteiten georganiseerd.

Bij beslissing van de Vlaamse Executieve van 25 februari 1987 werd 6.543.746 frank ter beschikking gesteld van de RVA ter financiering van beroepsopleidingsprogramma's voor de Zennevallei. Er werden opleidingen georganiseerd in samenwerking met 3 bedrijven voor in totaal zowat 30 mensen.

Michelin stelt een bedrag van 2,5 miljoen frank ter beschikking van de RVA ter financiering van toekomstige opleidingsprogramma's in de Zennevallei. De RVA onderzoekt momenteel op welke wijze deze middelen zo effectief mogelijk aangewend kunnen worden.

Tevens heeft Michelin zich ertoe verbonden om naast voormelde inspanning na te gaan of en in hoeverre zij aan toekomstige beroepsopleidingsbehoefte tegemoet zal kunnen komen.

3. Midden januari 1987 werd beslist tot de oprichting van een bedrijvencentrum te Sint-Pieters-Leeuw. In het kapitaal van het bedrijvencentrum, dat op 1 februari 1988 operationeel geworden is, werd geparticipeerd door de Vlaamse Gemeenschap (5 miljoen frank). Michelin heeft op 20 november 1986 aan de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor Vlaams Brabant een bijdrage van 4,5 miljoen frank gestort. Dit bedrag werd ingebracht in het bedrijvencentrum.

4. Bij besluiten van de Vlaamse Executieve van 24 oktober 1986 en 29 juli 1987 werd het Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse gedeeltelijk in herziening gesteld, teneinde bijkomende industriezones aan te duiden met het oog op de reconversie van de Zennevallei.

Op 25 mei 1988 heeft de Vlaamse Executieve haar goedkeuring gehecht aan het ontwerpbesluit houdende gedeeltelijke voorlopige vaststelling van het ontwerp-gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse te Beerseel (Lot), Drogenbos en Halle (Lembeek). De procedure tot openbaar onderzoek hieromtrent wordt ingeleid.

5. De Vlaamse Executieve heeft op 25 februari 1987 akte genomen van het voornemen van Michelin om de verlaten bedrijfsgebouwen te verkopen aan een kandidaat-koper die het voornemen heeft er een hypermarkt op te richten.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve werd ermee belast Michelin in kennis te stellen van het feit dat de normale procedure op het vlak van de ruimtelijke ordening en de reglementering voor de handelsvestigingen dient gevolgd te worden. Michelin werd er tevens van in kennis gesteld dat deze bestemmingswijziging niet kan beschouwd worden als een bijdrage tot de industriële reconversie van de Zennevallei.

Michelin heeft ondertussen ernstige inspanningen geleverd om een kandidaat-koper te zoeken die aan de voorwaarde van tewerkstellingsvooruitzichten en industriële reconversie beantwoordt.

Momenteel is Michelin in onderhandeling met een kandidaat-koper die de bedoeling heeft om na veranderingen, lokalen aan industriële KMO's te

verhuren zodanig dat op middellange termijn minstens 200 personen zouden tewerkgesteld worden.

6. Michelin heeft in de bestaande vestiging te Sint-Pieters-Leeuw, Slesbroek een nieuwe industriële activiteit op gang gebracht die betrekking heeft op een beperkte bijkomende tewerkstelling van 6 werknemers. De hiermee gepaard gaande investering bedraagt 8 à 9 miljoen frank.

Als gevolg van de Rondetafelvergadering van 30 oktober 1986 die op mijn initiatief tot stand kwam en waaraan alle betrokken partijen in de Zennevallei deelnamen werd een permanente Werkgroep reconversie Zennevallei opgericht die de problematiek coördineert en oplossingen voorstelt en uitwerkt.

Vraag nr. 45
van 8 juli 1988
van de heer G. CARDOEN

Eigendomsoverdracht van goederen Staat naar Gewesten — Stand van zaken

In toepassing van art. 12 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, tot hervorming van de instellingen is de overdracht van bepaalde roerende goederen door de Staat aan het Vlaamse Gewest voorzien.

Bij mijn weten werd op dat vlak nog maar weinig geconcretiseerd. Dit uitblijven van maatregelen impliceert dat sommige eigendommen die sinds jaren leeg staan, in sterk verval geraken en op relatief korte termijn van de Gewesten zware financiële inspanningen zullen vergen.

Graag vernam ik van de heer Voorzitter, hoever de regeling van de eigendomsoverdracht gevorderd is.

Tegen welke datum voorziet men een definitieve regeling ?

Antwoord

Ik kan bevestigen dat artikel 12 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen tot op heden slechts in zeer beperkte mate werd uitgevoerd.

Sedert 1981 werden negen koninklijke besluiten genomen waarbij een overdracht door de Staat aan de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest werd doorgevoerd :

- koninklijk besluit van 12 augustus 1981 tot regeling van de eigendoms- en beheersoverdracht door de Staat aan de Vlaamse Gemeenschap van goederen van de aan de kust gelegen jachthavens ;
- koninklijk besluit van 27 juli 1983 waarbij de eigendom alsmede het beheer van zandwinningsputten door de Staat aan de Vlaamse Gemeenschap worden overgedragen ;
- koninklijk besluit van 29 juli 1983 tot regeling van de eigendomsoverdracht door de Staat aan de Vlaamse Gemeenschap van goederen van de Rijkspsychiatrische ziekenhuizen ;

- koninklijk besluit van 31 januari 1985 tot regeling van de eigendomsoverdracht door de Staat aan de Vlaamse Gemeenschap van de goederen van de Rijksvisserijschool te Knokke-Heist ;
- koninklijk besluit van 4 maart 1985 tot regeling van de eigendomsoverdracht door de Staat aan het Vlaamse Gewest van de collector voor nijverheidsafvalwater langsheen het Albertkanaal tussen Genk en Antwerpen ;
- koninklijk besluit van 12 september 1985 houdende overdracht aan de Gewesten van bepaalde goederen van het patrimonium van de bij koninklijk besluit nr. 250 van 31 december 1983 opgeheven Dienst voor Nijverheidsbevordering ;
- koninklijk besluit van 28 januari 1987 houdende overdracht van goederen van het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn gelegen in het Nederlandse taalgebied ;
- koninklijk besluit van 3 februari 1987 tot regeling van de eigendomsoverdracht aan de Vlaamse Gemeenschap van het goed gelegen aan de Leuvenseweg 27 te Brussel ;
- koninklijk besluit van 12 maart 1988 tot regeling van de eigendomsoverdracht aan de Vlaamse Gemeenschap van het Sportcentrum „Blaarmeersen” te Gent.

Anderzijds werden door de Vlaamse Executieve ontwerp-besluiten tot eigendomsoverdracht opgesteld en aan de nationale Regering, welke bevoegd is voor de definitieve regeling, overgemaakt inzake :

- op datum van 16 juni 1987 :
 - domeingoederen in de Brusselse agglomeratie ;
- op datum van 17 juli 1987 :
 - culturele infrastructuur ;
 - sportcentra ;
 - kampeerterrainen en jeugdherbergen ;
 - onbevaarbare waterlopen ;
- op datum van 16 juni 1988 :
 - openbare parken ;
 - boswachtershuizen.

Vraag nr. 46
van 19 juli 1988
van de heer D. VERVAET

Overdracht van domeingoederen in Brusselse Agglomeratie naar de Vlaamse Gemeenschap — Stand van zaken

De overdracht van onroerende goederen van de federale staat naar de Vlaamse Gemeenschap verloopt niet vlekkeloos. Ik stelde u hieromtrent reeds verschillende vragen. Hieruit bleek dat dit probleem ter discussie was voorgelegd aan het Overlegcomité Regering-Executieven.

In dit kader had ik graag van de Minister vernomen hoe het is gesteld met de Brusselse onroerende goederen die moeten worden overgedragen.

Antwoord

Zoals vermeld in mijn antwoord op uw vraag van 17 juni 1988 betreffende de overdracht van onroerende goederen van Gemeenschappen en Gewesten, heeft de Vlaamse Executieve op 11 juni 1987 een ontwerp-besluit tot eigendomsoverdracht van domeingoederen gelegen in de Brusselse Agglomeratie, opgesteld en aan de nationale Regering, die bevoegd is voor de definitieve regeling, overgemaakt.

Vraag nr. 48
van 2 augustus 1988
van de heer M. DIDDEN

CRIW te Mons — Subsidiëring door Vlaamse Gemeenschap

Naar ik verneem worden door de Vlaamse Gemeenschap subsidies verstrekt aan het CRIW, het Centrum voor Onderzoek te Mons.

Is het mogelijk mij mee te delen welke opdrachten aan dit centrum worden verstrekt en welke tot hiertoe de resultaten van deze opdrachten zijn ?

Tevens had ik gaarne geweten welke het subsidiebedrag is dat aan dit centrum wordt toegekend.

Antwoord

Het Centrum voor Wetenschappelijk Onderzoek der Belgische Keramische Nijverheid (CWOBKN — CRIBC) te Mons is één van de 11 Belgische sectoriële centra voor collectief onderzoek. Het werd in 1948 opgericht bij toepassing van de besluitwet van 30 januari 1947 (wet „De Grootte”).

De opdrachten van het centrum bestaan uit het testen van grondstoffen en producten, de verbetering van traditionele produktietechnologieën van de keramische nijverheid en studies en onderzoeken op het domein van de nieuwe keramische materialen.

De financiering van het onderzoek gebeurt via een verplichte jaarlijkse bijdrage van 1 ‰ op de omzet door de ondernemingen van de sector, toelagen voor projecten via het IWONL, en ontvangsten voor studies.

Overeenkomstig het protocol van 14 oktober 1987 dat in uitvoering van het Sint-Catharina-akkoord tussen de Minister van Economische Zaken en de Voorzitters van de Gewestexecutieven voor de duur van 3 jaar werd afgesloten, participeren de drie Gewesten samen in de helft van de toelagen aan de collectieve centra. De regionale verdeling gebeurt volgens de FIV-sleutel. Voor 1988 werden de door de centra ingediende projecten nog niet collegiaal goedgekeurd.

Vraag nr. 49
van 2 augustus 1988
van de heer M. DIDDEN

Centrum voor Keramische Materialen — Subsidies EFRO-fonds

Is het mogelijk mij mee te delen welke subsidies door

de Europese Gemeenschap via het EFRO-fonds worden toegekend aan het Centrum voor Keramische Materialen ?

Tevens had ik gaarne vernomen welke beslissingen tot op heden genomen zijn inzake de vestiging van dit centrum ?

Naar ik verneem is er een samenwerking voorzien tussen het Studiecentrum voor Kernenergie te Mol en het Universitair Centrum te Diepenbeek. Welke is tot op heden de inhoud van deze samenwerking ?

Mag ik tevens vragen welke inbreng de Vlaamse Regering op het stuk van de realisering van dit Centrum voor Keramische Materialen beoogt te doen ?

Antwoord

De Vlaamse Executieve besliste op 7 december 1987 het rapport dat in opdracht van de Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid werd opgesteld door de GIMV en de K.U. Leuven Research and Development over de oprichting van een onderzoekscentrum voor neo-keramische materialen in Limburg voor advies over te maken aan de SERV en de VRWB.

In deze adviezen, die respectievelijk op 25 maart en op 24 mei 1988 werden overgemaakt, werden een aantal vragen gesteld nopens de keuze van het domein, de formule, en de inplantingsplaats. In deze context kan ook de problematiek rond de samenwerking met andere instellingen in en buiten Vlaanderen geplaatst worden. Om ondermeer deze vragen te beantwoorden en om in geval van een gunstige principiële beslissing een gedetailleerd organisatie- en ondernemingsplan op te stellen, gaf de Vlaamse Executieve op 20 juli jongstleden een bijkomende studieopdracht aan SRI International-Europe en de GIMV.

Deze studie is thans in uitvoering. De beëindiging van de eerste twee fasen, die de Vlaamse Executieve in de mogelijkheid moeten stellen een principiële beslissing te nemen met betrekking tot de oprichting van een onderzoekscentrum voor neo-keramische materialen, is voorzien rond eind september 1988.

Inmiddels werd in het geïntegreerd actieprogramma voor Limburg voor 438,2 miljoen frank EFRO-steun ingeschreven voor wetenschappelijk onderzoek. Een substantieel deel hiervan kan desgevallend worden aangewend voor een onderzoekscentrum voor neo-keramische materialen. Voorts is er een afzonderlijke kredietlijn van 20 miljoen frank die kan worden besteed aan een demonstratieproject voor toepassingen van neo-keramische materialen.

Vraag nr. 50
van 2 augustus 1988
van de heer M. DESUTTER

Vlaanderen in het buitenland — Statuut nieuwe vertegenwoordigers

Naar wij vernemen wil de Vlaamse Regering 10 personen recruteren die Vlaanderen in het buitenland moeten vertegenwoordigen.

In het verleden heb ik u reeds gewezen op het grote verschil in weddevergoedingen en andere voordelen tussen bepaalde vertegenwoordigers in het buitenland die hetzij de economische, hetzij de toeristische sector verdedigen.

Graag vernam ik over welk statuut de 10 nieuwe ambassadeurs zullen beschikken.

Tevens vernam ik graag welke de weddevergoedingen, voordelen in financiën of natura en andere zijn van respectievelijk de onderscheiden personen welke thans werkzaam zijn hetzij in de Verenigde Staten hetzij in Japan.

Wanneer zullen maatregelen genomen worden om deze statuten gelijk te schakelen ?

Antwoord

De Vlaamse Regering zal inderdaad een aantal personen recruteren voor haar vertegenwoordiging in het buitenland.

Naast de reeds aangestelde gemeenschapsattaché in Washington en investeringsprospecteur in Boston heeft de Vlaamse Executieve op 18 mei laatstleden beslist tot bijkomende aanwerving op contractuele basis van :

- 1 gemeenschapsattaché met standplaats Osaka ;
- 3 investeringsprospectoren met standplaats in Stockholm, Singapore en San Francisco.

Een oproep tot de kandidaten werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 25 juni en 21 juli 1988 en de aanstellingsprocedure loopt.

De wedden en vergoedingen van deze vertegenwoordigers zijn vergelijkbaar met de bezoldiging en vergoedingen toegekend aan de ambtenaren van het Ministerie van Buitenlandse Zaken met een vergelijkbaar ambt.

De aangestelde personen hebben dus een gelijkaardig statuut.

Wel dient vermeld dat ingevolge het protocol dat op 18 december 1986 werd gesloten met de Minister van Buitenlandse Betrekkingen enkel de gemeenschapsattaché in Washington opgenomen is in de diplomatieke lijst van de Belgische ambassade.

Vraag nr. 51
van 2 augustus 1988
van de heer D. VERVAET

Ministerie en Kabinetten van de Vlaamse Gemeenschap — Tewerkstelling minder-validen

Het aantal minder-validen dat moet worden tewerkgesteld in de Rijksbesturen is wettelijk bepaald (koninklijk besluit van 11 augustus 1972, en de koninklijke besluiten van 10 juni 1975, van 18 juni 1976, van 29 november 1976, van 18 november 1982 en van 19 juli 1985).

Door de federalisering ontstond enige onduidelijkheid over de preciese verdeling van het aantal minder-validen per ministerie.

Graag had ik van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve vernomen hoeveel minder-validen er wettelijk in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap moeten worden tewerkgesteld en hoeveel er de facto worden tewerkgesteld.

Indien het wettelijk quotum niet werd bereikt, wat zal de Minister ondernemen opdat hier zo vlug als mogelijk orde op zaken zou worden gesteld ?

Graag had ik eveneens vernomen of er ook een dergelijke regeling bestaat voor de Kabinetten van de Gemeenschapsministers.

Zo ja. Welke zijn de verplichtingen voor de respectieve Kabinetten ?

Zo neen. Heeft de Voorzitter van de Executieve plannen om de aanwezigheid van minder-validen ook hier te garanderen ?

Antwoord

In antwoord op zijn voormelde vraag moge ik het geachte lid er vooreerst op wijzen dat de verplichte tewerkstelling van minder-validen in de rijksbesturen geregeld wordt door het koninklijk besluit van 11 augustus 1972 ter bevordering van de tewerkstelling van minder-validen in de rijksbesturen, dat het aantal aan te werven minder-validen in de ministeries vaststelt op 1200. Aangezien ingevolge de regionalisering een aantal diensten van de nationale ministeries, waarvan al dan niet minder-validen deel uitmaakten, overgeheveld werden naar de Vlaamse Gemeenschap zijn enerzijds de quota van de nationale ministeries aan herziening toe en dient anderzijds het quotum van de Vlaamse Gemeenschap vastgesteld te worden. Een aanpassing van het koninklijk besluit van 11 augustus 1972, dat een nationale aangelegenheid betreft, is vooralsnog niet gebeurd.

Wat het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap betreft besliste de Vlaamse Executieve op 22 december 1982 om 65 minder-validen te werk te stellen. Op het ogenblik zijn 54 minder-validen in dienst die aangeworven werden in toepassing van het voormeld koninklijk besluit van 11 augustus 1972 en dus exclusief na het slagen voor de geëigende wervingsexamens georganiseerd door het Vast Wervingssecretariaat.

Ik neem de nodige maatregelen om het streefdoel van 65 tewerkgestelde minder-validen binnen redelijke termijn te bereiken.

Aangezien er geen specifieke reglementering bestaat in verband met de verplichte tewerkstelling van minder-validen bij de ministeriële kabinetten, ligt het niet in mijn bedoeling deze tewerkstelling aldaar verplicht te stellen.

L. WALTNIEL
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING

Vraag nr. 5
van 14 juli 1988
van de heer J. VAN ELEWYCK

Nationale Maatschappij voor de Huisvesting — Financiële achterstand van het Vlaamse Gewest

Welk is, voor elk van de jaren sedert 1983, de financiële achterstand van het Gewest tegenover de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting ?

Hoe en wanneer wil de Minister deze achterstand regelen ?

NB : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Breyne, Gemeenschapsminister van Huisvesting.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te verwijzen naar het antwoord dat mijn collega bevoegd voor Huisvesting op dezelfde vraag zal verstrekken.

J. LENSSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN WELZIJN,
GEZIN EN VOLKSGEZONDHEID

Vraag nr. 37
van 29 juni 1988
van de heer M. DESUTTER

Gehandicaptenbeleid — Wegwerken vertraging in uitbetaling voorschotten

Het Verbond van Voorzieningen voor Jeugd- en Gehandicaptenzorg klaagt over de chronische vertragingen in de uitbetaling van voorschotten, het hopeloos achterop geraken van de berekening van de dagprijzen, en in het verstikkend uitblijven van de uitkering van de verschuldigde achterstallen.

Deze zouden bijna 2 miljard frank bedragen.

Het Verbond wijst ook op de vraag naar noodopvang voor jongeren en gehandicapten en nieuwe initiatieven voor volwassen gehandicapten.

Ik ben overtuigd dat u voor deze problemen reeds een passende oplossing heeft bestudeerd of uitgewerkt.

Het zou mij genoegen doen deze te mogen vernemen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hiernavolgend antwoord te verstrekken.

Chronische vertraging in de uitbetaling van de voorschotten.

Met betrekking tot de sector jeugdbescherming is sedert 1986 globaal een regeling uitgewerkt die ertoe leidt dat de voorzieningen over voldoende voorschotten beschikken om de uitgaven te dekken, meer nog, er wordt voorzien dat meer dan 85 % van de instellingen een teveel aan voorschotten heeft ontvangen.

Het probleem betreft hier dus niet de grootte van het voorschot, of de afrekening, maar de betalingsdatum zelf. Doordat deze momenteel valt na de 5de van de maand, datum waarvóór de inrichtingen de lonen moeten betalen, stellen er zich gedurende maximum 15 dagen per maand liquiditeitsproblemen.

Er wordt momenteel in samenspraak met de bevoegde administratie een regeling uitgewerkt die dit liquiditeitsprobleem moet oplossen. Door een ontkoppeling van de maandafrekening en de betaling van het voorschot zal het mogelijk zijn de voorzieningen vóór de 5de van de maand een voorschot ter beschikking te stellen.

Met betrekking tot de gehandicaptensector is sedert 1988 een nieuw voorschottensysteem in werking (Besluit van de Vlaamse Executieve van 23 december 1987) waardoor de instellingen maandelijks voorschotten ontvangen ten bedrage van één dertiende van de werkelijk verschuldigde toelage voor het laatste jaar waarvoor deze toelage gekend is.

Deze nieuwe regeling betekent in de praktijk een gevoelige verbetering van de financiële situatie voor de instellingen op het vlak van de liquiditeit.

Hopeloos achterop geraken van de berekeningen van de dagprijzen.

Het berekenen van de definitieve dagprijs is een eerder complex gebeuren omdat een gedeelte van de in de dagprijs op te nemen kosten worden verrekend op basis van voor te leggen bewijsstukken.

Momenteel wordt gezocht naar een zekere forfaitarisering van deze kosten om het berekeningssysteem te vereenvoudigen en te versnellen.

Uitblijven van de uitkeringen van de verschillende achterstallen.

Op 6 juli 1988 besliste de Vlaamse Executieve machtiging te verlenen tot het schijfsgewijze vrijgeven van een schatkistvoorschot ten belope van 1.479.000.000 frank (artikel 60.06.02 A en titel IV van de sectie 58).

Op 10 juli 1988 werd een eerste schijf vrijgegeven van 620.000.000 frank waardoor de dagprijsverhogingen voor 1984, 1985, 1986, 1° kwartaal 1987 en een gedeelte van het 2° kwartaal 1987 kunnen uitbetaald worden. Tegen eind augustus 1988 zullen deze achterstallen in de instellingen toekomen.

Op 10 september 1988 wordt een tweede schijf vrijge-

geven van 617.000.000 frank waardoor het resterend gedeelte van het 2° kwartaal 1987, het 3° en het 4° kwartaal 1987 zullen worden uitbetaald. Deze achterstallen zullen eind oktober 1988 in de instellingen toekomen.

Op 10 november 1988 wordt het saldo vrijgegeven zijnde 242.600.000 frank.

De administratie heeft onmiddellijk opdracht gekregen tot uitvoering van dit betalingsschema over te gaan.'

Met betrekking tot de vraag naar noodopvang in de sector jeugdbescherming kan gesteld worden dat met Arrest nr. 66 van het Arbitragehof inzake het beroep ingesteld door de Ministerraad tot vernietiging van het decreet van 27 juni 1985 inzake de bijzondere jeugdzorg, gewezen op 30 juni 1988, de erkenning en subsidiëring van voorzieningen bijzondere jeugdzorg tot de uitsluitende bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap behoort.

Hierdoor wordt het mogelijk om, in vervanging van het koninklijk besluit van 30 maart 1973 tot bepaling van de te volgen gemeenschappelijke regels voor de reststelling van de toelagen per dag toegekend voor onderhoud, opvoeding en behandeling van minderjarigen en voor gehandicapten geplaatst ten laste van de openbare besturen, een nieuwe reglementering uit te werken waarin diverse werkvormen een plaats zullen krijgen.

In dit kader zal ook de gesignaleerde nood aan noodopvang in de jeugdbescherming geëvalueerd worden en een oplossing kunnen krijgen.

Tot slot wil ik het geachte lid melden dat in het kader van nieuwe initiatieven voor volwassen gehandicapten een gedifferentieerde programmatie in uitwerking is. Op basis van verschillende wetenschappelijke studierapporten met betrekking tot demografische evoluties, behoeftenanalyses in de gehandicaptenzorg en populatieonderzoek in de huidige voorzieningen zal een meer gedifferentieerd aanbod van voorzieningen worden uitgebouwd waar ongetwijfeld ruimte zal worden gecreëerd voor initiatieven ten aanzien van de volwassen gehandicapten.

Vraag nr. 38
van 1 juli 1988
van de heer P. BERBEN

Migrantenbeleid — Europees samenwerkingsverband en aanwending kredieten

De Commissie van de Europese Gemeenschappen verleent steun aan de migranten. Deze steun is van tweeërlei aard.

Eenzijds kan hulp verleend worden aan immigrantenverenigingen. In dit verband heeft de Commissie in 1986 248.647 ECU uitgegeven, hetzij 10.766.415 frank. In 1987 bedroeg dit bedrag 172.892 ECU hetzij 74.516.000 frank.

Daarbij komen dan nog de maatregelen ter verbetering van de huisvesting voor migranten. Hiervoor bedroegen de uitgaven van de Commissie bijna 23 miljoen frank in 1986 en 31.644.000 frank in 1987.

Gaarne vernam ik hoe deze uitgaven aan België tussen de Gemeenschappen verdeeld werden en hoe deze sommen aangewend worden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de Commissie van de Europese Gemeenschappen steun verleent aan migranten via verschillende begrotingsartikelen.

De belangrijkste daarvan hebben betrekking op Onderwijs, Beroepsopleiding en Huisvesting, en behoren dus niet tot mijn bevoegdheid.

Daarnaast zijn er enkele kleinere artikelen die op meer algemene migrantenwerkingen betrekking hebben.

Gezien echter de uitgebreidheid van de gevraagde gegevens is het mij niet mogelijk geweest om binnen de tijdslimiet een gedetailleerd en volledig antwoord op zijn vraag te bekomen.

Daarom zal ik het geachte lid mijn antwoord zo spoedig mogelijk schriftelijk laten geworden.

T. KELCHTERMANS GEMEENSCHAPS MINISTER VAN TEWERKSTELLING, VORMING EN OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 10
van 15 juli 1988
van de heer A. DENYS

Uitkeringsgerechtigde werklozen — Overzicht per provincie

Graag had ik een overzicht per provincie ontvangen van het aantal uitkeringsgerechtigde werklozen in de beroeps categorieën :

- verpleegkunde ;
- kinderverzorging ;
- gezins- en sanitaire hulp.

Hoeveel uitkeringsgerechtigde werklozen uit genoemde beroeps categorieën zijn reeds meer dan twee jaar werkloos ?

Antwoord

Het antwoord op de vragen van het geachte lid met betrekking tot de werkloosheids situatie in de beroeps groepen verpleegkunde, kinderverzorging en gezins- en sanitaire hulp luidt als volgt : zie bijlage tabel I en tabel II.

Tabel I

Overzicht van de uitkeringsgerechtigde volledige werkloosheid (*) in de beroepsgroepen verpleegkunde, kinderverzorging en gezins- en sanitaire hulp, toestand eind juni 1988

Provincie Gewest Rijk	Verpleeg- kunde	Kinder- verzorging	Gezins- en Sa- nitaire hulp
Antwerpen	133	611	449
Brabant	168	725	453
West-Vlaanderen	82	192	250
Oost-Vlaanderen	121	450	337
Henegouwen	40	646	1.237
Luik	49	441	423
Limburg	217	74	437
Luxemburg	17	211	168
Namen			338
Vlaams Gewest	702	2.353	1.698
Waals Gewest	133	1.448	2.231
Brussels Gewest	66	230	163
Het Rijk	901	4.031	4.092

(*) U.V.W. ingeschreven als werkzoekende.

Tabel II

Overzicht van de uitkeringsgerechtigde volledige werklozen (*) waarvan de inactiviteitsduur groter of gelijk is aan 2 jaar in de beroepsgroepen verpleegkunde, kinderverzorging en gezins- en sanitaire hulp, toestand eind juni 1988

Provincie Gewest Rijk	Verpleeg- kunde	Kinder- verzorging	Gezins- en Sa- nitaire hulp
	94		
Antwerpen	125	327	241
Brabant		482	307
West-Vlaanderen	60	126	166
Oost-Vlaanderen	92	268	214
Henegouwen	32	343	541
Luik	38	270	227
Limburg	141	48	249
Luxemburg	12	115	110
Namen	14		161
Vlaams Gewest	452	1.308	1.022
Waals Gewest	105	835	1.083
Brussels Gewest	51	166	111
Het Rijk	608	2.309	2.216

(*) U.V.W. ingeschreven als werkzoekende.

P. DEWAELE GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 96
van 29 juni 1988
van de heer D. VERVAET

Belgisch-Nederlands Cultureel Akkoord — Wegwerken ongelijkheden inzake culturele manifestaties in Vlaanderen en Nederland

Uit het overzicht dat werd gemaakt op verzoek van de Vaste Gemengde Commissie ter uitvoering van het Belgisch-Nederlands Cultureel Akkoord blijkt dat het aantal Vlaamse culturele manifestaties in Nederland groter is dan het aantal Nederlandse in Vlaanderen.

Kent de Minister de oorzaak van deze anomalie ?

Welke plannen heeft de Minister om de ongelijkheid weg te werken ?

Antwoord

In antwoord op bovenvermelde parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende gegevens mededelen.

Uit de overzichten opgesteld door de Belgische ambassade in Nederland en de Nederlandse ambassade in België aangaande de culturele uitwisseling tussen Vlaanderen en Nederland blijkt duidelijk het bestaan van een drukke culturele uitwisseling tussen beide landen.

In 1987 bleek inderdaad het aantal Vlaamse manifestaties in Nederland iets hoger te liggen dan de Nederlandse in Vlaanderen. De oorzaak hiervan ligt in het feit dat vooral op de domeinen waarop de uitwisseling het grootst is (theater- en kabaretvoorstellingen, muziek en dans) een licht verschil ten voordele van de Vlaamse voorstellingen op te merken is. Een aanwijsbare reden hiervoor is dat grote Nederlandse gezelschappen minder geneigd lijken te zijn dan hun Vlaamse collega's reisvoorstellingen te geven, en liever in hun (Nederlandse) standplaats blijven. Het succes van de Vlaamse gezelschappen in Nederland past ook volledig in mijn beleid van promotie in het buitenland van de Vlaamse culturele projecten, eerder dan een overwegend receptief cultureel beleid te voeren.

In antwoord op de laatste vraag kan ik het geachte lid verzekeren dat de Vlaamse overheid evenveel kredieten ter beschikking stelt en zal blijven stellen ter subsidiëring van Vlaamse organisatoren die Nederlandse groepen uitnodigen als vice-versa door de Nederlandse overheid gebeurt.

Zo is er bijvoorbeeld in 1988 langs Vlaamse zijde een krediet van 5,3 miljoen frank voorzien voor de subcommissie podiumkunsten. Deze subcommissie omvat de theater, kabaret-, muziek- en dansuitwisselingen (3,6 miljoen frank is voorbehouden voor theater en dans ; 1,7 miljoen frank voor muziek). Het langs Nederlandse zijde beschikbare krediet ligt exact even hoog.

Tot slot van zijn vraag wil ik graag nog beklemtonen dat ik in de toekomst verder alles in het werk zal stellen om van de culturele uitwisselingen tussen Vlaanderen en Nederland een blijvend succes te maken.

Vraag nr. 97
van 29 juni 1988
van de heer G. ANNEMANS

Oxfam — Uitzending gratis spotjes op BRT-nieuwsjournaal

In het televisiejournaal van 22 juni laatstleden werd

gemeld dat humanitaire organisaties hun spotjes gratis op de beeldbuis brengen. Gedurende een bepaalde periode werd door Oxfam een voorstellingsspotje uitgezonden.

Nu is het zonneklaar dat Oxfam geen louter humanitaire organisatie is, maar wel een organisatie met een duidelijk politiek profiel. Zo is deze organisatie medeorganisator van de boycotactie tegen Zuidafrikaans fruit. Anderzijds steekt Oxfam haar sympathie voor bepaalde politieke regimes niet onder stoelen of banken, ik denk bijvoorbeeld aan Nicaragua en Mozambique. Tevens roept Oxfam stelselmatig op deel te nemen aan de vredesbetogingen van VAKA. Deze organisatie kan men dus gerust bestempelen als een humanitaire organisatie met duidelijk politieke bedoelingen.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister vernomen of Oxfam inderdaad gratis spotjes heeft kunnen uitzenden en zo ja, wat de Minister zal ondernemen om in de toekomst te verbieden dat politiek getinte organisaties hiervan in de toekomst gebruik kunnen maken.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid volgen hieronder de gegevens verstrekt door de BRT.

In de periode 21 april-21 mei 1988 werden inderdaad 6 voorstellingsspotjes van de organisatie Oxfam gratis op televisie uitgezonden.

Oxfam is één van de organisaties voor ontwikkelingsamenwerking die op grond van objectieve criteria door de Raad van Beheer van de BRT als humanitaire organisatie werden erkend en op die manier eens per jaar aanspraak kunnen maken op de gratis uitzending van een spot.

De lijst van de tot nu toe door de Raad erkende humanitaire organisaties is intussen zo omvangrijk geworden, dat de Raad een nieuw onderzoek heeft gelast m.o.o. het vaststellen van strengere criteria. In het najaar zal de Raad over de resultaten van dat onderzoek beraadslagen en een nieuwe beslissing ter zake nemen.

Wat het laatste gedeelte van de vraag betreft met betrekking tot het door mij verbieden dat „politiek getinte organisaties in de toekomst spots zouden uitzenden”, verwijs ik het geachte lid naar het BRT-decreet.

Daarin wordt aan de Raad van Beheer, zeer terecht, een grote mate van programmatorische vrijheid (en verantwoordelijkheid) opgelegd. Ik ben alleszins van plan deze vrijheid te eerbiedigen, zelfs indien ik niet akkoord moest zijn met bepaalde uitzendingen.

Vraag nr. 99
van 8 juli 1988
van de heer A. DE BEUL

Raad voor Taaladvies — Uitblijven jaarverslagen sinds 1982

Bij decreet van 12 maart 1975 werd de Raad voor Taaladvies opgericht.

Volgens dit decreet moest elk jaar een rapport over de werkzaamheden van deze Raad bij de Vlaamse Raad worden ingediend.

De meest recente jaarverslagen die bij de Vlaamse Raad werden ingediend dateren reeds van 1981 en 1982.

De Gemeenschapsminister gelieve mij mede te delen waarom na 1982 nog geen jaarverslagen werden ingediend.

Ik moge tevens vernemen, van de periode 1983-1987, per jaar :

1. het aantal vragen om advies ;
2. het aantal schriftelijke beantwoorde vragen ;
3. of deze antwoorden werden/worden gepubliceerd ;
4. het aantal wetenschappelijke medewerkers en andere personeelsleden ;
5. de samenstelling van de Raad.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de jaarverslagen tot en met 1985 bij de Vlaamse Raad werden ingediend. Voor de jaren 1986 en 1987 ontbreken de jaarverslagen om de eenvoudige reden dat de Raad voor Taaladvies in die periode niet vergaderd heeft. De Raad diende op 1 januari 1986 hernieuwd te worden voor een periode van drie jaar, maar dat is tot dusver niet gebeurd.

In 1986 gaf de Raad (= de wetenschappelijke medewerker) 102 schriftelijke adviezen en circa 1100 mondelinge.

In 1987 beantwoordde de Raad 303 schriftelijke vragen en circa 1300 mondelinge.

De Raad keek in die periode ook een 35-tal ontwerp-dienstorders van de Secretaris-generaal na alsmede tientallen teksten voor de Administratie.

De antwoorden worden niet gepubliceerd.

De Raad voor Taaladvies telt één deeltijds wetenschappelijk medewerker (48 u/maand) en één voltijds administratief medewerkster.

Vraag nr. 100
van 8 juli 1988
van de heer A. DE BEUL

Oprichting VZW „Ancienne Belgique” te Brussel — Regularisatie

Op 28 juni jongstleden heeft het Rekenhof in een brief aan de Gemeenschapsminister gesteld dat de VZW „Ancienne Belgique” de taak uitoefent van een openbare dienst en dit standpunt omstandig gemotiveerd. Gezien er tot op heden geen decretale machtiging bestaat tot oprichting van de VZW „Ancienne Belgique” vraagt het Rekenhof dat een initiatief tot regularisatie, bij decreet, van de bevoegdheidsoverschrijding zou worden genomen.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister of hij een dergelijk initiatief op korte termijn in de Vlaamse Raad zal indienen ?

Antwoord

Verwijzend naar het antwoord dat gegeven werd op de mondelinge vraag van de heer A. De Beul in de openbare vergadering van 16 maart 1988 aangaande de opmerkingen van het Rekenhof ten aanzien van de VZW's De Singel en het MUHKA, kan ik u mededelen dat het onderzoek naar andere VZW's die op basis van hun statuten en/of beheersovereenkomsten, eveneens in aanmerking komen voor decretale bekrachtiging zo ver gevorderd is dat binnen afzienbare tijd de nodige voorstellen van decreet via de geëigende procedures behandeld zullen worden.

Ook de VZW Ancienne Belgique zal in één van deze voorstellen opgenomen worden.

Vraag nr. 101
van 12 juli 1988
van de heer D. VERVAET

Commissie voor het Boek — Samenstellingscriteria

Op maandag 6 juni 1988 werd in het Kasteel van Ham (Steenokkerzeel) de nieuwe Commissie voor het Boek geïnstalleerd.

Naar verluidt, bevindt er zich onder de leden slechts een vertegenwoordiger van de boekenbranche zelf.

Kan de Minister mij mededelen welke selectiecriteria werden gehanteerd bij het samenstellen van deze Commissie ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik u mededelen dat de benoeming van de leden van de Commissie voor het Boek geschiedde conform het Besluit van de Vlaamse Executieve van 25 juni 1987 houdende oprichting van de Commissie voor het Boek.

Artikel 3 van voornoemd Besluit voorziet, naast de voorzitter, elf leden uit de vertegenwoordigers van de onderscheiden geledingen en instellingen van het boekenvak : de Koninklijke Academie van Nederlandse Taal- en Letterkunde, de Hoge Raad voor de Bibliotheken, de Vereniging ter Bevordering van het Vlaamse Boekwezen, de Commissie van Advies ter Bevordering van de Nederlandse Letterkunde in België, de Raad voor Verbruik, Sabam, de Adviescommissie voor het Auteursrecht alsmede de Dienst Letteren en Dramatische Kunst van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en het Kabinet van de Minister van Economische Zaken.

Op advies van de Commissie van Advies ter Bevordering van de Nederlandse Letterkunde in België duidt de Gemeenschapsminister van Cultuur tenslotte twee auteurs aan.

De betrokken verenigingen en instellingen hebben elk

hun vertegenwoordiger aangeduid waarna de samenstelling geschiedde volgens de richtlijnen van het Cultuurpact.

Vraag nr. 103

van 18 juli 1988

van de heer J. VAN ELEWYCK

Commissie voor het Boek — Samenstelling

Op maandag 6 juni werd in het Kasteel van Ham (Steenokkerzeel) de nieuwe Commissie voor het Boek geïnstalleerd. De Vereniging ter Bevordering van het Vlaamse Boekwezen (VBVB) is niet gelukkig met de samenstelling van deze Commissie. Onder de leden van de Commissie voor het Boek (11 leden en een plaatsvervangend voorzitter), is slechts één vertegenwoordiger van de boekenbranche zelf terug te vinden.

De VBVB is de overkoepeling — gezien de gemeenschappelijke belangen — van drie afzonderlijke bonden : de uitgeverbond, de bond van importeurs en alleenverkopers en de boekverkopersbond. De boekenbranche, de meest betrokken partij bij de behandeling van de problemen waarmee het boek te kampen heeft — en dat zijn er veel — is de slechtst vertegenwoordigde.

De VBVB, met haar drie zelfstandige geledingen, meent aanspraak te mogen maken op drie vertegenwoordigers in een commissie die de belangen van het „Boek” wil behartigen.

Is de Minister bereid gunstig gevolg te geven aan deze verzuchting ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid hetgeen volgt mededelen.

De benoeming van de leden van de Commissie voor het Boek geschiedde conform het Besluit van de Vlaamse Executieve van 25 juni 1987 houdende oprichting van de Commissie voor het Boek.

Artikel 3 van vernoemd Besluit voorziet, naast de voorzitter, elf leden uit de vertegenwoordigers van de onderscheiden geledingen en instellingen van het boekenvak : de Koninklijke Academie van Nederlandse Taal- en Letterkunde, de Hoge Raad voor de Bibliotheken, de Vereniging ter Bevordering van het Vlaamse Boekwezen, de Commissie van Advies tot Bevordering van de Nederlandse Letterkunde in België, de Raad voor Verbruik, Sabam, de Adviescommissie voor het Auteursrecht alsmede de Dienst Letteren en Dramatische Kunst van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en het Kabinet van de Minister van Economische Zaken. Op advies van de Commissie van Advies ter Bevordering van de Nederlandse Letterkunde in België duidt de Gemeenschapsminister van Cultuur tenslotte twee auteurs aan.

De betrokken verenigingen en instellingen hebben elk hun vertegenwoordiger aangeduid waarna de samenstelling geschiedde volgens de richtlijnen van het Cultuurpact.

Uiteraard staat het de Commissie evenwel vrij, telkens een ter tafel liggend dossier dit vereist, beroep te doen op externe experts. In voorkomende gevallen blijft steeds de mogelijkheid bestaan dat alle bij de VBVB aangesloten bonden bij de advisering betrokken worden.

Vraag nr. 104

van 20 juli 1988

van de heer A. DE BEUL

Restauratie Centraal Station te Antwerpen — Subsidiering

Aan het Centraal Station van Antwerpen, dat sedert meer dan 10 jaar als beschermd monument werd gerangschikt, zijn thans belangrijke en noodzakelijke restauratiewerken aan de gang. De eerste restauratiefase, die tegen juli 1989 moet afgerond zijn, wordt geraamd op 285 miljoen frank. De kost van de totale vernieuwing wordt geschat op 2,5 miljard frank.

De NMBS-directeur-generaal deelde mede dat de NMBS onmogelijk kan instaan voor het ten laste nemen van de volledige som van het restauratiedossier en verwacht dat de Vlaamse Executieve een belangrijke bijdrage via subsidiëring van deze werken zal leveren.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of hij de opvattingen van de directeur-generaal deelt en, zo ja, in welke richting de concrete engagementen van de Vlaamse Gemeenschap gaan om het restauratiedossier „Centraal Station” tot een goed einde te brengen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande de restauratie van het Centraal Station te Antwerpen, kan ik het geachte lid mededelen dat de Vlaamse Executieve wettelijk niet in de mogelijkheid is een financiële bijdrage te leveren aan de restauratie van het genoemde monument. Immers, artikel 8 van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 1 juli 1982 tot bepaling voor het Nederlandse taalgebied van de verdeling der kosten voor werken aan beschermde monumenten, andere dan gebouwen bestemd voor een erkende eredienst, seminaries en pastorieën, bekrachtigd bij decreet van 17 november 1982, stipuleert dat „(...) de kosten voor werken uitgevoerd aan beschermde monumenten, eigendom van het Rijk, de Gemeenschap of het Gewest, of van organismen van openbaar nut onder toezicht van het Rijk, de Gemeenschap of het Gewest, uitgesloten (worden) uit het toepassingsgebied van deze regeling”. Aangezien de NMBS moet worden aanzien als een organisme zoals bedoeld in geciteerd artikel, vallen door haar ondernomen werken aan een beschermd monument uit de aangehaalde subsidiëring.

Vraag nr. 105

van 20 juli 1988

van de heer A. DE BEUL

Buitenlandse niet-openbare televisienetten — Voorwaarden modelovereenkomst

Via de pers vernemen we dat de Vlaamse Executieve

op 6 juli jongstleden de modelovereenkomst voor buitenlandse niet-openbare televisienetten heeft goedgekeurd. Hierdoor kunnen vanaf die datum Super Channel, Sky Channel en Music Television Europe uitzenden op de Vlaamse kabel.

Het ontwerp van overeenkomst tussen de Gemeenschapsminister en deze 3 zenders zou 3 hoofdstukken bevatten :

1. algemene bepalingen ;
2. bepalingen in verband met handelsreclame ;
3. voorwaarden in verband met prijs kabelabonnement en deelneming van de Vlaamse culturele, artistieke en audiovisuele wereld.

Graag vernam ik wat de precieze en concrete voorwaarden zijn die aan deze 3 commerciële zenders werden opgelegd ter uitvoering van voornoemde modelovereenkomsten.

Antwoord

De kaderovereenkomst met betrekking tot de vastlegging van de voorwaarden bedoeld in artikel 3 § 2, 4° a) van het kabeldecreet omvat 3 hoofdstukken.

1. Onder de algemene bepalingen van de overeenkomst wordt gesteld dat de toelating tot verdeling van de programma's wordt gegeven voor een periode van drie jaar. De contractant verbindt er zich ook toe alle rechten en kosten te zijnen laste te nemen. De verdeling van de programma's mag aldus in geen geval leiden tot een afwenteling van de financiële lasten op de kijker/abonnee.
De programma's die aangeboden worden mogen niet strijdig zijn met de goede zeden, de veiligheid van de staat, de openbare orde, of mogen geen belediging uitmaken voor andermans overtuiging of voor een vreemde staat.
Tenslotte wordt bij de algemene bepalingen ook gesteld dat, indien tijdens de duur van de overeenkomst nieuwe bepalingen van Europees recht van kracht zouden worden, de contractanten zich zullen beraden over de weerslag hiervan op de kaderovereenkomst.
2. De handelspubliciteit in de programmering dient herkenbaar te zijn en duidelijk onderscheiden te worden van de programmaonderdelen. De publiciteit moet gegroepeerd worden in **niet-opeenvolgende** tijdsblokken van beperkte duur, en mag generlei discriminatie inhouden naar ras, geslacht, filosofische of politieke overtuiging.
3. De ondertekenende televisievereniging verbindt er zich tenslotte toe voor de duur van de overeenkomst, een bijdrage te leveren aan eigen culturele producties in Vlaanderen, alsmede de Vlaamse culturele eigenheid te promoveren. Deze bijdragen dienen een financiële neerslag te vertonen van 10 miljoen frank per jaar bij een penetratiegraad van 100 % op de Vlaamse kabelnetten. Dit bedrag wordt jaarlijks op tegensprekelijke wijze geëvalueerd, en moet gelezen worden in verhouding tot het gewogen gemiddeld aantal aangesloten kabelabonnees.

De modaliteiten waaronder de bijdragen kunnen geleverd worden kunnen van verschillende aard zijn, op voorwaarde evenwel dat ze een meetbare financiële neerslag vertonen en aldus bij de jaarlijkse evaluatie effectief kunnen beoordeeld worden.

Wanneer de televisievereniging geen gebruik meer wenst te maken van de toelating tijdens de duur van de lopende overeenkomst, kan er een forfaitaire bijdrage van vijf miljoen frank gevorderd worden. Als bij de jaarlijkse evaluatie ten slotte blijkt dat de voorwaarden uit de overeenkomst niet vervuld worden, kan er overgegaan worden tot een opschorting of intrekking van de toelating. In dit geval wordt vooraf de Mediaraad gehoord, en wordt aan de televisievereniging nog de mogelijkheid gegeven om zich alsnog tijdens een periode van twee maanden in te passen in de voorwaarden.

Vraag nr. 106
van 20 juli 1988
van de heer A. DE BEUL

Vlaamse Operastichting — Tijdsbesteding intendant

De directeur van de Nationale Opera werd door de Vlaamse Regering als intendant van de Vlaamse Operastichting aangesteld voor een duur van 3 jaar. Minister Tobback heeft als voogdijminister van de Nationale Opera een aantal bedenkingen geformuleerd bij deze beslissing.

Ik zou van de Gemeenschapsminister willen vernemen of er in de overeenkomst met de intendant precieze voorwaarden qua tijdsbesteding (tijdstip en volume) voorzien zijn met betrekking tot de leiding van de VLOS.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid hetgeen volgt meedelen.

Op 1 juli 1988 heeft de Vlaamse Executieve de principiële beslissing genomen om de heer G. Mortier aan te trekken als intendant voor de nieuwe Vlaamse Operastichting met ingang van 1 september 1988.

De precieze voorwaarden waaronder de heer G. Mortier zal werken bij de VZW Vlaamse Operastichting is een beslissing die in overleg met de Raad van Bestuur van de nieuwe instelling en met de Raad van Bestuur van de Munt zal worden getroffen. Dit is vooralsnog niet gebeurd.

Wel zal de maximumduur van samenwerking tussen G. Mortier en de VZW Vlaamse Operastichting beperkt blijven tot 3 jaar.

Vraag nr. 107
van 27 juli 1988
van de heer H. SUYKERBUYK

Nederlandse Taalunie — Subsidiëring lezingen Belgische en Nederlandse auteurs

De Nederlandse Taalunie nam het lovenswaardig ini-

tatief een subsidieregeling uit te werken voor lezingen van Belgische auteurs in Nederland en Nederlandse auteurs in België.

Ik verneem dat de kredieten zo krap bemeten zijn dat slechts een 15-tal lezingen kunnen worden gesubsidieerd.

Mag ervan worden uitgegaan dat deze regeling geen enkele overheveling inhoudt van kredieten en subsidieuitkeringen, uitgaande van uw Departement.

Initiatiefnemers, die reeds jaren, in een merkwaardige poging de Noord-Zuid-ontmoetingen via lezingen van respectievelijk Nederlandse en Vlaamse auteurs te intensifiëren dreigen tussen wal en schip te vallen, als ze niet langer aanspraak kunnen maken op hetgeen hen steeds als financiële hulp werd geboden door uw diensten.

Kan de Minister bevestigen dat het Taalunie-initiatief de bestaande betoelagingsmogelijkheden volledig overeind houdt ?

Antwoord

Sinds begin 1988 heeft de Nederlandse Taalunie inderdaad een subsidieregeling uitgewerkt voor grensoverschrijdende lezingen van Belgische auteurs in Nederland en Nederlandse auteurs in België. hiervoor is een bedrag van Fl. 20.000 (\pm 360.000 frank) voorzien.

Er is geen enkele overheveling van kredieten van de kunstadministratie gebeurd en het Taalunie-initiatief staat totaal los van de bestaande subsidiëringmogelijkheden.

Vraag nr. 110
van 2 augustus 1988
van de heer J. CUYVERS

Diploma documentatie- en bibliotheekwetenschappen — Algemene inlichtingen

Betreffende het diploma van documentatie- en bibliotheekwetenschappen zou ik aan de geachte Minister volgende vragen willen stellen.

1. Welke zijn de voorwaarden waaraan men moet voldoen om de opleiding te kunnen volgen, gericht op het behalen van het diploma van documentatie- en bibliotheekwetenschappen ?
2. Waar en wanneer worden de betreffende leergangen ingericht ? Wie richt die leergangen in ?
3. Hoe worden die cursussen bekend gemaakt aan eventueel geïnteresseerden ?
4. Welke zijn de vooruitzichten op werkgelegenheid als men dat diploma heeft ?
5. Kunnen werklozen die leergangen volgen met behoud van hun stempelgeld als een vorm van her-scholing en of bijscholing ? Zo ja, welke formaliteiten moeten ze dan vervullen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de instellingen waar het „Diploma documentatie- en bibliotheekwetenschappen” kan worden behaald, ressorteren onder de bevoegdheid van de Minister van Onderwijs (nationaal).

Wat de vooruitzichten op werkgelegenheid in de sector van het Openbaar Bibliotheekwerk, waarvoor ik bevoegd ben, betreft, kan ik u mededelen dat het vermeld diploma, samen met de akte van bekwaamheid, vereist is om in een leidende functie te worden aangesteld. Op dit ogenblik is het grootste gedeelte van de bestaande leidende functies ingenomen en komen er alleen door natuurlijke afvloeiing vacante plaatsen vrij.

De gemeenten die nog over geen erkende openbare bibliotheek beschikken behoren meestal tot de categorie gemeenten die over een deeltijdse bibliotheek moeten beschikken. Hier kan enkel slechts 1 leidend personeelslid worden aangesteld met een minimumprestatie van 19 uur.

Vraag nr. 111
van 2 augustus 1988
van de heer J. GEYSELS

Arrondissement Turnhout — Lijst erkende monumenten en monumenten waarvoor erkenningsprocedure is ingesteld

Kan de geachte Minister mij een lijst bezorgen van alle erkende monumenten en monumenten waarvoor een erkenningsprocedure is ingesteld in het arrondissement Turnhout.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat ik hem, gelet op de omvangrijkheid ervan, de lijst met beschermde monumenten, stads- en dorpsgezichten en landschappen, rechtstreeks zal bezorgen. Dezelfde werkwijze zal worden gehanteerd voor de lopende dossiers.

Vraag nr. 120
van 26 augustus 1988
van de heer D. VERVAET

Beschermde Floordambos te Melsbroek — Dunningskappingen en aanleg van golfbanen

Naar verluidt, werden vorige winter bomen geveld in het Floordambos te Melsbroek. Volgens de Brabantse Golf gaat het om „dunningskappingen”. Merkwaardig is evenwel dat uitgerekend op deze plaatsen de nieuwgeplande golfbanen zijn voorzien.

De Koninklijke Commissie van Monumenten en Landschappen, door de Minister om advies gevraagd, stelde dat de aanleg van een golf onaanvaardbaar is en absoluut strijdig met het beschermingsbesluit.

Gaat u het advies van de Koninklijke Commissie volgen of bent u van plan, in strijd met uw beschermingsbesluit, te plooiën voor de golflobby ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande het Floordambos te Melsbroek kan ik het geachte lid mededelen dat ik niet „geplooid ben voor de golflobby”, daar ik op 19 augustus jongstleden toelating weigerde om in het beschermde Floordambos een aantal golfbanen aan te leggen.

J. DUPRE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
LANDINRICHTING EN KMO-BELEID

Vraag nr. 88
van 29 juni 1988
van de heer M. DESUTTER

Europees Symposium over de afvalproblematiek — Vertegenwoordiging Vlaamse Gemeenschap

In München ging van 19 tot 22 mei 1987 het zevende Europees Symposium over afvalproblematiek door.

België of Vlaanderen was op dit symposium niet vertegenwoordigd.

Graag vernam ik op welke internationale congressen, seminars of studiedagen de Vlaamse Gemeenschap wel aanwezig was in het jaar 1987.

Antwoord

In verband met bovengenoemde vraag, heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat de Vlaamse Gemeenschap in 1987 vertegenwoordigd was op de hiernavolgende internationale congressen, seminars of studiedagen door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest :

10 februari :
Studiedag Bodembescherming — Rotterdam

23-24 februari :
Online conferentie — Rotterdam

30 maart :
Mestverwerking — Rijswijk

8-10 april :
The KTI response to Market Needs — Den Haag (Nederland)

13-14 mei :
International symposium on reception facilities for noxious liquid substances — Marpol 73/78 Annex II — London (GB)

18-21 mei :
Internationale beurs IFAT — München (BRD)

18-20 mei :
Planologische Diskussiedagen — Almere

26 mei :
Studiedag Mestoverschotten — Amsterdam

23-31 oktober :
World Conference on Hazardous Waste — Budapest (Hongarije)

12 november :
Seminarie „Neuzeitliche Deponietechnik” — Bochum (BRD)

25-26 november :
Studiebezoek verwerkingsinstallatie voor kunststoffen — Frankfurt (BRD)

3-4 december :
Studiebezoek Rookgaswassingsinstallatie — BRD.

Vraag nr. 96
van 1 juli 1988
van de heer J. CAUDRON

Vervuiling Dender — Maatregelen

De Dender stinkt en ziet inktzwart over z'n hele loop. Precies in een periode waarop de Denderrecreatie volop aan gang is, krijgen de varende, vissende en langs de Dender fietsende en wandelende recreanten er een onwelriekend geschenk van een bedrijf uit het Waalse Leuze bovenop. Zelfs wie met zijn wagen op de E40 in de omgeving van Aalst de Denderbrug over rijdt krijgt te maken met een aanval van stankoverlast. De jongste vier jaar zag de Dender er nog nooit zo zwart uit. Zelfs het schuim dat aan de stuwen te Denderleeuw en te Aalst wordt gevormd, heeft er een zwarte kraag van gekregen.

Alle investeringen in collectoren en waterzuiveringsstations ten spijt moet er dringend een communautaire regeling komen opdat een einde zou worden gesteld aan de vervuiling van de Dender vanuit Wallonië.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister welke ordeningen reeds zijn genomen en welke maatregelen hij nog gaat nemen om aan de vervuiling van de Dender vanuit Wallonië tot een definitieve oplossing te komen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te verwijzen naar mijn antwoord op uw vraag nr. 81 dd. 7 juni 1988 waarin op de gestelde vragen reeds een antwoord werd gegeven.

Vraag nr. 97
van 8 juli 1988
van de heer J. SLEECKX

PCB's — Reglementering transport op Vlaams grondgebied

Op 21 oktober 1986 gebeurde er te Duffel een ongeval met een PCB-houdende transformator. Een hoeveel-

heid askiezel kwam toen op het wegdek en de wegberm terecht. De plaatselijke brandweer is toen tussenbeide gekomen.

Van de heer Minister kreeg ik graag een antwoord op volgende vragen.

1. Bestaan er wettelijke bepalingen inzake het transport van PCB-houdende apparatuur over het Vlaamse grondgebied ?
2. Zijn de veiligheidsdiensten (rijkswacht, politie, burgerbescherming, brandweer) voldoende voorgelicht wanneer zich ongevallen voordoen bij het transport van PCB-houdende apparatuur ?
3. Is het vanuit leefmilieu-standpunt opportuun dat Belgische afvalbedrijven PCB-houdende apparatuur in het buitenland ophalen en in België verwerken ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

De reglementering omtrent het transport van PCB-houdende apparatuur over het Vlaams grondgebied, evenals de veiligheidsmaatregelen die tijdens het transport moeten worden getroffen, behoren niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap.

Het Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu, het Ministerie van Verkeerswezen en wat de vermelde veiligheidsdiensten betreft het Ministerie van Binnenlandse Zaken, hebben hierover bevoegdheid.

Er zijn op dit ogenblik 2 bedrijven vergund voor de verwerving, invoer en ontmanteling van PCB-houdende afvalstoffen. Er werd voor die 2 bedrijven geen onderscheid gemaakt tussen binnenlandse en buitenlandse transformatoren.

De invoer van afvalstoffen is evenwel een materie resorserend onder de nationale bevoegdheid.

Vraag nr. 98
van 8 juli 1988
van de heer J. SAUWENS

Reppel-Bocholt — Bodemvergiftiging door arsenicum en resultaten OVAM-onderzoek

De Openbare Vlaamse Afvalmaatschappij doet sedert meer dan een jaar onderzoekingen naar de bodemvergiftiging op de oude fabrieksterreinen te Reppel-Bocholt. Er zou daar een belangrijke arsenicumvergiftiging zijn vastgesteld.

Kunt u mij de resultaten van dit onderzoek meedelen ? Welke saneringsmaatregelen zijn genomen ? Welke beschermende maatregelen zijn er getroffen om de omwonende bevolking te beschermen tegen de gevolgen van deze bodemvergiftiging ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag verwijs ik het geachte lid

naar mijn antwoord nr. 93 van 29 juni 1988 van zijn geachte collega de heer J. Gabriëls, lid van de Vlaamse Raad. Daaraan kan toegevoegd worden wat volgt.

Op 3 februari 1987 werden in een openbare vergadering ten aanzien van de plaatselijke instanties de onderzoeksresultaten toegelicht. Tevens werd de heer Burgemeester verzocht om verdere activiteiten op het terrein te laten stilleggen en in afwachting van een definitieve sanering er op toe te zien dat de terreinen niet meer worden betreden. Daarnaast werden naar aanleiding van de openbare vergadering de waterputten van private personen niet aangesloten op het waterleidingsnet binnen een straal van vier kilometer rond het fabrieksterrein in opdracht van de Gezondheidsinspecteur onderzocht en zullen, indien nodig, gepaste acties worden ondernomen.

De uiteindelijke saneringsmaatregelen zullen trouwens ook rekening houden met de bescherming van de omwonenden.

Vraag nr. 99
van 8 juli 1988
van de heer J. SAUWENS

Rotem (Dilsen) — Resultaten 0 VAM-onderzoek van zinkfabriek

Uit een aantal persberichten blijkt dat de Openbare Vlaamse Afvalmaatschappij een onderzoek heeft gedaan naar de toestand van het oude vervallen zinkfabriek te Rotem gemeente Dilsen.

Kunt u mij meedelen welke de resultaten zijn van dit onderzoek ? Welke zware metalen zijn ter plaatse in de bodem en in het grondwater gevonden ? In welke hoeveelheden ? Welke saneringsmaatregelen heeft OVAM doorgevoerd om hier paal en perk aan te stellen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

In opdracht van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest wordt door het Limburgs Universitair Centrum een saneringsstudie uitgevoerd van de terreinen rond de oude zinkfabriek te Rotem (Dilsen). Op het huidig ogenblik is de eerste fase van de studie, zijnde de evaluatie van de bestaande toestand, afgewerkt.

Het terrein rond de oude zinkfabriek, waarvan de meeste gebouwen nog rechtstaan, is bedekt met ruïsmasse (sintels) en afbraakmateriaal. De gebouwen zijn, met uitzondering van enkele produktie-eenheden, niet sterk verontreinigd. De sintels vormen de grootste hoeveelheid afvalprodukten en bevatten hoge gehalten aan zink en cadmium. Op grond van een dicht rooster van 150 puntboringen werd de dikte van de sintellaag bepaald en hieruit kan het totale volume sintels op 350.000 ton worden geraamd. De analysesresultaten op 41 mengmonsters geven een gemiddelde concentratie voor zink van 23.317 mg/kg droge stof voor cadmium

van 53 mg/kg droge stof. Er is een patroon in zink- en cadmiumgehalten van de sintels terug te vinden dat in functie is van het productieproces.

Een gelijkaardig patroon wordt weerspiegeld in de bodem onder de sintels. Mengmonsters van de bodem op 50 cm onder de sintellaag geven op basis van 31 monsters gemiddeld 656 mg zink per kg droge stof en 12 mg cadmium per kg droge stof. Ook de bodem te noordoosten van het fabrieksterrein, volgens de overheersende windrichting, is een weinig aangerijkt met zink en cadmium.

Het freatisch grondwater bevindt zich ter plaatse in twee watervoerende lagen, namelijk in een bovenste kwartaire grindlaag en in een onderliggende tertiaire zandlaag. Uit de grondwateranalyses blijkt dat de verontreiniging van het grondwater zich beperkt tot de bovenste watervoerende laag en dat ze ernstig is net ten oosten van de voormalige zinkfabriek. De uitbreiding ervan kon worden afgebakend. Er is ook een tweede verontreinigingspluim, tussen de voormalige zinkfabriek en Rotem-dorp gevonden, waarvan het verband met de eerste vooralsnog niet duidelijk is. Volgens de analyseresultaten van 41 grondwatermonsters bedraagt de gemiddelde zinkconcentratie in het grondwater 6,4 mg/l en de gemiddelde cadmiumconcentratie 1,4 mg/l.

Op grond van de resultaten van de eerste fase van de studie werd de tweede fase, ter bepaling van de mogelijke saneringsvoorstellen, aangevat. Deze tweede fase zal eind 1988 klaar zijn. Hierbij wordt in de eerste plaats gekeken naar het tegengaan van verdere uitlozing van zink en cadmium naar bodem en grondwater, en tegelijk naar de mogelijkheden voor een maximaal benutten van de materialen ter plaatse. Niet alleen de technische en milieuhygiënische, maar ook de planologische en financiële aspecten hieraan verbonden zullen worden geanalyseerd. Daarnaast zal ook de nodige aandacht worden besteed aan de vereiste beschermingsmaatregelen.

Vraag nr. 100
van 13 juli 1988
van de heer L. VANHORENBEEK

Reukhinderlijk bedrijf in landbouw- en of parkzone te Rillaar — Uitbreiding en exploitatievergunning

Het staat vast dat de buurtbewoners van Rillaar, Tielt en Schoonderbuken sinds jaren te lijden hebben onder reukhinder verspreid door het bedrijf Baert-Verle en Zoon uit Rillaar.

Thans hebben deze mensen de indruk opgedaan dat zij in hun betrachting daaraan een einde te stellen, stuiten op vooringenomenheid en partijdigheid van de diensten van AROL-Stedebouw die, naar verluidt volgens eigen zeggen, het bedoelde bedrijf schriftelijk tot driemaal uitnodigden het initiatief te nemen tot het indienen van een vraag tot uitbreiding met een tweede loods. Deze diensten blijken overigens — steeds naar hun eigen zeggen — op de hoogte te zijn van de plannen daartoe opgemaakt door een architect.

Mogen wij de heer Minister vragen welke maatregelen

hij genomen heeft of welk onderzoek hij ingesteld heeft inzake voormelde ons medegedeelde feiten ?

Vervolgens zouden wij willen vernemen welke draagwijdte het arrest van de Raad van State (Coene nr. 27456) heeft op de adviezen en de besluitvorming inzake het verlenen van een nieuwe exploitatievergunning aan voornoemde firma, overwegende het feit dat de ligging van dit bedrijf buiten de in het Gewestplan daartoe voorziene zone is gesitueerd en ontegensprekelijk reeds jaren de omwonende bewoners met reukhinder teistert.

Antwoord

Voor een antwoord op zijn vragen die betrekking hebben op de stedenbouwkundige aspecten evenals op de houding van ambtenaren van het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, verwijs ik het geachte lid naar mijn ter zake bevoegde collega.

Wat zijn vraag met betrekking tot de adviezen en de besluitvorming inzake het eventueel verlenen van een exploitatievergunning aan bedoelde inrichting betreft, kan ik het geachte lid meedelen dat overeenkomstig artikel 9bis van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming, over een exploitatievergunningaanvraag verplicht het advies van het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening dient ingewonnen. Mede op basis van dit stedenbouwkundig en andere technische adviezen doet de Bestendige Deputatie in eerste aanleg (autonoom) uitspraak over exploitatievergunningaanvragen voor dergelijke eerste-klasse-inrichtingen.

Slechts in geval van beroep tegen deze beslissing in eerste aanleg wordt mijn ambt rechtstreeks door dergelijke vergunningsdossier gevat.

Vraag nr. 103
van 18 juli 1988
van de heer J. GEYSELS

Natuurreservaat „De Liereman” — Inplanting golfterrein

In Oud-Turnhout doen hardnekkige geruchten de ronde als zouden er plannen bestaan of worden gesmeed voor de inplanting van een golfterrein.

Naar verluidt zou dit terrein worden gepland langs en gedeeltelijk in het natuurreservaat „De Liereman”, dat volgens het Gewestplan bestaat uit bos, natuurreservaat en landschap van wetenschappelijke waarde. Tevens zouden vooral landbouwgronden worden gevisseerd.

Kan de Minister deze geruchten bevestigen of ontkennen wat betreft de mogelijke aanleg in de streek van Oud-Turnhout of wat betreft de exacte ligging ? Zijn er aanvragen bij de Minister toegekomen om een wijziging van het statuut van het genoemde natuurreservaat te bekomen ?

Zijn er eventueel reeds besluiten dienaangaande genomen door de Minister of de Executieve ? Zo ja, welke zijn deze en op welke basis zijn deze besluiten genomen ?

NB : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat het zogenaamde natuurreservaat „De Liereman” geen staatsnatuurreservaat of erkend natuurreservaat is in de zin van de artikelen 9 en 10 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud.

„De Liereman” werd bij ministerieel besluit van 8 maart 1940 en 23 november 1984 om reden van natuurwetenschappelijke en esthetische waarden, als landschap beschermd, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen.

„De Liereman” is ongeveer 177 hectare groot, waarvan 140 hectare in eigendom van de gemeente Oud-Turnhout.

Het gebied wordt om zijn natuurwetenschappelijke waarde door de gemeente Oud-Turnhout, geadviseerd door een werkgroep, beheerd als natuurreservaat.

Volgens de bevoegde buitendienst van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu bestaan er geen officiële plannen om in de nabijheid van het natuurreservaat „De Liereman” een golfterrein in te richten.

Vraag nr. 104
van 19 juli 1988
van de heer J. SAUWENS

Uitbreiding grindexploitatie Maasvallei — Overtredingen en maatregelen

Het is verontrustend te moeten vaststellen dat het overheidsbeleid inzake de ontgrindingen in de Maasvallei zich al te vaak beperkt tot het regulariseren van betwiste of zelfs illegale toestanden.

Zo is recentelijk nog door de Boerenbond en de milieubeweging bij u geprotesteerd tegen de geplande ontginningen in Kessenich, Bichterweerd-Meerheuvel en Maaswinkel. De uitbreiding van deze werken bedreigen tientallen hectaren ecologisch en agrarisch waardevolle gebieden. Bovendien zou de grindexploitatie in Rotem door NV Bichterweerd noch op een bouwvergunning, noch op een exploitatievergunning berusten.

Wat is uw houding met betrekking tot laatstgenoemd geval ?

Van welke andere grindexploitaties bent u op de hoogte ?

Wordt daartegen opgetreden ?

NB : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid

mededelen dat het tot de bevoegdheid behoort van de Bestendige Deputatie van de provincieraad om in eerste aanleg uitspraak te doen over betreffende exploitatievergunningsaanvragen.

Daar dergelijke inrichtingen ook betrekking hebben op natuurlijke rijkdommen, is tevens de Gemeenschapsminister van Economie bevoegd om uitspraak te doen over eventuele beroepen tegen de beslissingen in eerste aanleg.

Volgens de mij beschikbare informatie werd er nog geen exploitatievergunningsaanvraag ingediend voor de ontgrinding Maaswinkel te Maasmechelen en werd er nog geen uitspraak gedaan over de door de NV Bichterweerd ingediende exploitatievergunningsaanvraag voor Rotem.

Vraag nr. 109
van 1 augustus 1988
van de heer G. JANZEGERS

Motorcrossterrein te Tielt-Winge — Verlenging exploitatievergunning

Inwoners van Tielt-Winge maken hun beklag over de lawaai- en stofhinder, veroorzaakt door het motorcrossterrein „Yamaha Motoland”, gelegen op de Haksberg in Tielt-Winge, in een parkzone volgens het Gewestplan.

Ze appreciëren helemaal niet de cocktail van stof en uitlaatgassen die zich vaak vermengen met de geuren en het lawaai van een vetmelterij en een beendermaaldery in dezelfde buurt, maar dan gelegen in een natuurgebied, omgeven door een landbouwzone.

Onlangs vroeg de exploitant een verlenging aan van de bestaande exploitatievergunning. Het Gemeentebestuur van Tielt-Winge is geneigd dit toe te staan mits de aanleg van geluidsschermen.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij antwoorden op de volgende vragen, die ook, omwille van het onderwerp, gesteld worden aan de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening ?

1. Door wie en wanneer werd de huidige exploitatievergunning afgegeven en in welke mate was die aflevering in overeenstemming met de planologische voorschriften, gelet op het feit dat het hier gaat om een parklandschap volgens het Gewestplan ?
2. Is de bestaande ontbossing van een strook van 15 m breed en 2.800 m lang en de geplande aanleg van een geluidsscherm, zelfs onder vorm van een „groene gordel” — wat dit ook moge inhouden — verenigbaar met het Gewestplan ?
3. Welke instantie(s) is (zijn) bevoegd inzake het verlenen of weigeren van een verlenging van de bestaande exploitatievergunning ?
4. Valt een motorcrossterrein al dan niet onder de wet die zegt dat zonevreemde hinderlijke bedrijven hun activiteit maar mogen voortzetten tot maximum 10 jaar na het in werking treden van het Gewestplan ?

NB : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de procedure voor het toelaten of weigeren van wedstrijden, test- en oefenritten met motorvoertuigen op omlopen, geregeld wordt bij het koninklijk besluit van 10 juni 1976 houdende maatregelen tot inrichting van wedstrijden, test- en oefenritten met motorvoertuigen.

Voor activiteiten op permanent gebruikte omlopen is de Gemeenschapsminister van Leefmilieu bevoegd. Zo werd voor de door het geachte lid bedoelde activiteiten te Tielt-Winge toelating verleend bij het ministerieel besluit van 4 september 1986. Deze toelating ging in vanaf 1 januari 1988 en is geldig tot en met 31 december 1990. Zij werd verleend, rekening houdend met de verbodsbepalingen inzake ruimtelijke ordening die vervat zijn in het vermelde koninklijk besluit.

Tenslotte kan ik het geachte lid mededelen dat een motocrosssterrein geen vergunningsplichtige inrichting uitmaakt in het kader van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming.

Voor de stedenbouwkundige aspecten verwijs ik naar het antwoord van mijn collega bevoegd voor de Ruimtelijke Ordening.

H. WECKX GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 20
van 12 juli 1988
van de heer D. VERVAET

VZW Jeugd en Stad — Subsidievermindering

Op 13 juni 1988 stelde ik u een vraag over de subsidievermindering van Jeugd en Stad dit jaar, dus in 1988, ten opzichte van verleden jaar, 1987.

U antwoordde me dat voor 1989 in hetzelfde bedrag is voorzien als voor 1988, te weten 1.151.000 frank.

Vandaar dat ik mijn vraag gedeeltelijk herhaal.

Waarom werden de subsidies in 1988 met één miljoen frank verminderd ten opzichte van het jaar daarvoor ?

Welke waardenschaal werd gehanteerd bij het nemen van deze beslissing en bij het handhaven ervan voor 1989 ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Op 13 juni stelde het geachte lid, nadat hij vermeld had de subsidie van Jeugd en Stad volgens hem voor 1988 verminderd werd met de helft ten overstaan van 1987, mij twee concrete vragen : is deze subsidievermindering eenmalig ? Zo neen, kan de Minister mij laten weten welke waardenschaal hij heeft gehanteerd bij het nemen van deze beslissing ?

Aangezien in de NCC-begroting voor 1989 die op 22 juni door de NCC eenparig werd goedgekeurd, voor „Jeugd en Stad” opnieuw een toelage van 1.151.000 frank werd ingeschreven, heb ik het geachte lid dan ook meegedeeld dat geen tweede subsidievermindering zou worden doorgevoerd door de NCC. De tweede vraag van het geachte lid was derhalve zonder voorwerp.

Zoals het geachte lid in de inleiding tot zijn vragen van 13 juni zelf aanhaalt, werd de som die de NCC voor 1988 minder voorzag voor Jeugd en Stad ingeschreven op een nieuw begrotingsartikel „toelagen aan agglomeratieverbonden”. Dit gebeurde op uitdrukkelijke vraag van diverse jeugdverenigingen, die voorstelden Jeugd en Stad te ontheffen van een gedeelte van zijn opdracht te weten het ondersteunen en begeleiden van afdelingen van jeugdverenigingen, die hiervoor een eigen begeleidingskader hebben, binnen de Brusselse Agglomeratie.

Wat het hanteren van een waardenschaal ter zake betreft, en hiermee bedoelt het geachte lid wellicht zoals in zijn tweede vraag van 13 juni jongstleden welke waardenschaal de voogdijoverheid hanteerde kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

De Nederlandse Commissie voor Cultuur van de Brusselse Agglomeratie werd opgericht bij artikel 108ter, 64 van de Grondwet. De wet van 26 juli 1971, houdende organisatie van de agglomeraties en federaties van gemeenten, gewijzigd bij wet van 21 augustus 1987, regelt in uitvoering van artikel 108ter § 6 van de Grondwet de inrichting en werking van de NCC.

De NCC is, zoals blijkt uit hierboven aangehaalde wetten, vergelijkbaar met een gedecentraliseerd bestuur, inzonderheid een gemeentebestuur. Het administratief toezicht over de NCC wordt in uitvoering van artikel 56 van de hierboven aangehaalde wet houdende organisatie van de agglomeraties en federaties van gemeenten geregeld bij koninklijk besluit van 6 juni 1972.

In uitvoering van dit koninklijk besluit zijn de Gemeenschapsminister van Cultuur en de Gemeenschapsminister van Onderwijs en Brusselse Aangelegenheden belast met de uitoefening van het administratief toezicht.

Dit administratief toezicht houdt in zoals vermeld in artikel 1 van voormeld koninklijk besluit van 6 juni 1978 dat dient nagegaan te worden of de NCC haar bevoegdheid te buiten gaat, de wet schendt of het algemeen belang schaadt.

Het geachte lid zal dan ook willen begrijpen dat ik, evenmin als mijn voorgangers, over enige juridische basis beschik om opportuniteitsoordelen of waardeoordelen te vellen over NCC-beraadslagen.

Vraag nr. 21
van 19 juli 1988
van de heer M. DIDDEN

Tweedekans-onderwijs — Integratie in onderwijs sociale promotie

In de voorgaande jaren werd een poging gedaan om het tweedekans-onderwijs te integreren in het onderwijs voor sociale promotie.

Mag ik vragen of er in deze richting concrete maatregelen worden getroffen ?

Antwoord

Vooreerst wensen wij erop te wijzen dat het onderwijs voor sociale promotie op dit ogenblik valt onder de bevoegdheid van de Minister van Onderwijs. Op grond van deze bevoegdheidsverdeling werden er vanuit de Vlaamse Gemeenschap nog geen concrete maatregelen getroffen om het tweedekans-onderwijs te integreren in het onderwijs voor sociale promotie.

Na de communautarisering van het onderwijs op 1 januari 1989 kan de mogelijkheid worden onderzocht om het tweedekans-onderwijs en het onderwijs voor sociale promotie nader tot elkaar te brengen. Dit kan kaderen in een algemeen beleid inzake „Open Onderwijs”, waar ook initiatieven als Basiseducatie en Open Hoger Onderwijs hun geëigende plaats hebben.

Vraag nr. 22
van 19 juli 1988
van de heer M. DIDDEN

Tweedekans-onderwijs — Kosteloosheid

In het kader van de kosteloosheid van het onderwijs rijst het probleem van het tweedekans-onderwijs, waarbij de mogelijkheid voor volwassenen bestaat om onderwijs in de algemene vorming te bekomen.

Is u van mening dat het onderwijs voor volwassenen ook kosteloos dient te geschieden ? Welke maatregelen hebt u op dit vlak op het oog ?

Antwoord

Gezien de bevoegdheid over de Federatie Tweedekans-onderwijs en over het onderwijs voor sociale promotie vooralsnog berust bij de nationale overheid, dien ik het geachte lid met betrekking tot zijn vraag te verwijzen naar de Minister van Onderwijs.

Binnen de Vlaamse Gemeenschap is het huidig beleid rond onderwijs voor volwassenen toegespitst op 4 domeinen : het Kunstonderwijs, de Dienst Schriftelijk Onderwijs, de Basiseducatie en het Open Hoger Onderwijs. Wat het Kunstonderwijs betreft, wordt voor het schooljaar 1988-1989 een bijdrage gevraagd van 1.500 frank voor volwassenen boven de 25 jaar (de anderen betalen 500 frank). Het volgen van cursussen bij de Dienst Schriftelijk Onderwijs en in het kader van de Basiseducatie is kosteloos, respectievelijk op grond van de wet van 5 maart 1965 op het Schriftelijk

Onderwijs en het Decreet van 27 juni 1985 houdende erkenning en subsidiëring van projecten en organisaties voor ontwikkelingswerk en in het kader van het sociaal-cultureel vormingswerk en ontwikkelingswerk voor bijzondere doelgroepen en problematieken.

Voor het Open Hoger Onderwijs, waarover een ontwerp van decreet ter advies werd doorgestuurd naar de Raad van State, zal in een latere fase moeten beslist worden welke de bijdrage van de studenten zal zijn.

Na de overheveling van alle Vlaamse onderwijsbevoegdheden naar de Vlaamse Gemeenschap, zoals voorzien op 1 januari 1989, kan vervolgens werk gemaakt worden van de zich opdringende coördinatie van het Open Onderwijs op alle niveaus.

**E. BEYSEN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN
RUIMTELIJKE ORDENING**

Vraag nr. 68
van 29 juni 1988
van de heer J. CUYVERS

Voetweg nummer 19 te Sint-Maria-Latem — Statuut

Over het statuut van voetweg 19 te Zwalm heerst momenteel onduidelijkheid. Uw voorganger en uzelf hebben in een antwoord op mijn vraag beweerd dat de voetweg 19 werd afgeschaft. Nu heeft de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen, naar men beweert, die voetweg 19 weer open verklaard.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Is voetweg 19 inderdaad afgeschaft geweest ? Zo ja, vanaf welke datum tot wanneer ?
2. Is het juist dat voetweg 19 weer open is ? In bevestigend geval, wie draagt de kosten voor het weer toegankelijk maken van die voetweg ?
3. Op wiens kosten en tegen welke datum dient het bruggetje hersteld te worden dat 's nachts door onbekenden werd vernietigd ?
4. Moet de eigenaar de boompjes verwijderen die hij op de voetweg heeft gepland ? Zo ja, tegen welke datum ?
5. Indien de eigenaar verzuimt tegen de door u vooropgestelde datum de boompjes te verwijderen, wie dient er dan, op kosten van de eigenaar, de voetweg terug toegankelijk te maken voor het publiek ?
6. Welke verantwoordelijkheid heeft de gemeente in het herstel van de voetweg 19 ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 29 juni 1988 heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Bij ministerieel besluit van 8 januari 1988 werd de beslissing van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Oost-Vlaanderen tot behoud van de voetweg nr. 19 te Sint-Maria-Latem niet goedgekeurd.

Telefonisch bevestigt het Provinciaal Gouvernement dat de Bestendige Deputatie in zitting van 21 april 1988 dezelfde beslissing getroffen heeft tot behoud van de voetweg. De termijn voor het indienen van het beroep loopt nog en het dossier wordt later doorgezonden naar de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu. Van zodra de bundel in kwestie mij wordt voorgelegd, zal ik een beslissing nemen.

Vraag nr. 69
van 29 juni 1988
van de heer W. DE VliegHERE

Inplanting recreatiegebouw in landschappelijk waardevol gebied te Relegem — Bouwtoelating

Het perceel, gelegen in de Reekstraat te Relegem, naast het voetbalveld van Relegem, is op het gewestplan aangeduid als recreatiegebied. Het gaat om een open landschap in een rustige en residentiële wijk. Het plattelandskarakter van deze zone benadrukt de aanwezigheid van een groene zone.

De eerste aanvraag (24 januari 1985) werd geweigerd door het gemeentebestuur en door de gemachtigde ambtenaar, na bezwaarschrift ingediend door de buurtbewoners. Deze bezwaarschriften hadden betrekking op rustverstoring, nachtlawaai, verkeerstoename, vandalisme en dergelijke. De tweede aanvraag (10 oktober 1985) werd eveneens geweigerd door het gemeentebestuur en door de Provinciegouverneur op grond van dezelfde redenen en ook op grond van de onduidelijkheid van de aanvraag en het onderwerp.

Op 17 april 1986 echter werd door de toenmalige Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening de bouwvergunning in beroep toegestaan om in dit rustige gebied een recreatiegebouw op te richten, en dit zonder nadere omschrijving van de functie van het gebouw. Dit heeft tot gevolg dat de eigenaar het gebouw, een aannemer van bouwwerken, kan gebruiken voor andere doeleinden, hetgeen de buurtbewoners ook vrezen.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoe denkt de geachte Minister vooralsnog tegemoet te komen aan de wensen van de ongeveer 300 buurtbewoners die geprotesteerd hebben tegen deze inplanting ?
2. Gaat de geachte Minister stappen ondernemen om de beslissing van zijn voorganger ongedaan te maken ? Zo ja, welke ?
3. Hoe zal de geachte Minister de werkelijke bestemming van het gebouw controleren ? De kans is groot dat het gebouw voor andere doeleinden zal worden geëxploiteerd.
4. Zal de geachte 'Minister in de toekomst en voor andere aanvragen de bezwaren van de buurtbewo-

ners negeren en ingaan tegen de adviezen van gemeentebestuur, provincie en vooral van zijn eigen administratie ? Met andere woorden, in hoever priemeert het algemeen belang (de buurtbewoners) voor de Minister op dat van het particulier belang (de aanvrager) ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 29 juni 1988 heb ik de eer het geachte lid op de door hem gestelde vragen volgende inlichtingen te verschaffen.

1. Het ministerieel besluit van 17 april 1987 (en niet 1986), waarbij door mijn voorganger het bouwberoep van de particulier voorwaardelijk werd ingewilligd, heeft betrekking op het oprichten van een recreatiegebouw en het aanleggen van twee tennisvelden en een parking. Volgens de bepalingen van het betrokken gewestplan is het betrokken perceel gelegen in een recreatiegebied en het bovengenoemd ministerieel besluit omschrijft genoegzaam de redenen waarom de gevraagde werken niet in strijd zijn met deze bestemming en de goede aanleg van de plaats niet in het gedrang brengen. Het afwegen tussen enerzijds het toelaatbaar karakter van een bepaald bouwproject en anderzijds de inhoud van daartegen ingediende bezwaarschriften, is een appreciatierecht dat door de daartoe bevoegde overheid ten volle kan en mag worden uitgeoefend.
2. De algemene administratiefrechtelijke principes stellen dat een regelmatige administratieve rechtshandeling niet kan worden ingetrokken, met uitzondering van tuchtstraffen. Het ongedaan maken van de beslissing van mijn achtbare voorganger zou hiermee in strijd zijn. Ik moge evenwel opmerken dat door een derde, die de mening is toegedaan dat zijn belangen door een administratieve rechtshandeling worden geschaad, binnen de zestig dagen (na kennisgeving) een verzoekschrift kan worden ingediend bij de Raad van State.
3. Betreffende de bestemming van het gebouw, vermeldt bovengenoemd ministerieel besluit duidelijk dat de op de goedgekeurde plannen aangegeven bestemming onvoorwaardelijk dient behouden en dat elke wijziging van bestemming of elk gebruik voor andere doeleinden als een overtreding van de stedenbouwwet zal moeten worden beschouwd. Mijn bestuur beschikt ter zake over een daartoe bevoegde dienst, die ter zake de nodige controle zal uitoefenen en desgevallend de gepaste maatregelen zal nemen. Ik gaf mijn bestuur de opdracht deze controlefunctie onverwijld uit te oefenen.
4. De bouwaanvragen worden afgehandeld in toepassing van de artikels 44 e.v. van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw. Bij het nemen van de uiteindelijke beslissing wordt, enerzijds, de conformiteit met de vigerende wetgeving nagestreefd en, anderzijds, worden de betrokken belangen afgewogen.

Vraag nr. 70
van 29 juni 1988
van de heer J. TIMMERMANS

Goedgekeurde APA's en/of BPA's — Afwijkingen gewestplannen woongebieden

Graag vernam ik van de heer Gemeenschapsminister hoeveel afwijkende APA's en/of BPA's werden goedgekeurd sedert de definitieve vastlegging van de gewestplannen.

Per gewestplan kreeg ik graag opgave van :

- het aantal lopende meter landbouw- of andere gronden die de bestemming kregen van woonzone ;
- het aantal lopende meter bouwgrond dat een andere bestemming kreeg ;
- het volume aan bouwgrond (woonuitbreiding) dat nog niet is geurbaniseerd.

Antwoord

Tot mijn spijt moet ik het geachte lid meedelen dat ik, voor wat betreft de eerste twee onderdelen van zijn vraag, geen informatie kan verstrekken, aangezien de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu hieromtrent geen statistische gegevens bijhoudt.

Betreffende het derde onderdeel van zijn vraag, werden onlangs de gegevens opgevraagd bij alle gemeentebesturen en dit uiterlijk vóór 1 december aanstaande.

Vraag nr. 71
van 1 juli 1988
van de heer M. DESUTTER

Waterwinning Ter Yde — Naleving gewestplan

Is het juist dat deze waterwinning zich bevindt in een volgens het Gewestplan voorziene zone voor waterwinning ?

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid de volgende informatie te verstrekken.

De waterwinning, die door de Internationale Waterwinningsmaatschappij van Veurne-Ambacht wordt aangelegd in het Domein Ter Yde is volgens het gewestplan Veurne-Westkust, dat bij koninklijk besluit van 6 december 1976 werd vastgesteld, gelegen in het natuurgebied (N-zone), waarvoor artikel 13, punt 4.3.1. van de voorschriften van toepassing is. Dit gebied grenst aan een zone, die bij Aanvullend Besluit van de Vlaamse Executieve van 18 november 1987, als R-zone werd aangeduid (artikel 13 punt 4.3.2. van de voorschriften).

Een gedeelte van de duinen van Ter Yde kreeg bovendien de bestemming waterwinningsgebied (artikel 18 punt 7.2.). Binnen deze afbakening kunnen aan de

uitvoering van handelingen en/of werken beperkingen worden opgelegd, met het doel eventuele waterwinning te beschermen.

Dit voorschrift van de gewestplannen is een bijkomende erfdienstbaarheid bij de basisbestemming. De waterwinning, die thans wordt aangelegd in Ter Yde valt nagenoeg samen met de grens van de aanduiding „waterwinningsgebied”. Een groot gedeelte van de invloedssfeer van deze waterwinning valt buiten de „stedebouwkundige beschermingszone”. Hierdoor wordt de inhoud van het voorschrift sterk uitgehold. Anderzijds mag een eventuele waterwinning de basisbestemming van het gebied niet in het gedrang brengen.

Vraag nr. 72
van 1 juli 1988
van de heer H. VAN DIENDEREN

Grindwinning — Naleving exploitatievergunningen inzake grindwinning te Maaseik, Dilsen, Maasmechelen en Lanaken

Milieugroepen, maar ook gemeentebesturen, maken hun beklag over het feit dat sommige grindbedrijven niet over één of meer van de nodige vergunningen beschikken (bouw-, reliëfwijzigings-, exploitatievergunning).

Kan de heer Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Welke bedrijven in zowel droge als natte winning ontgrondde in de loop van dit jaar zonder één of meer van de vereiste vergunningen op het grondgebied der gemeenten Kinrooi, Maaseik, Dilsen, Maasmechelen en Lanaken ?
2. Werd door de toezichhoudende administratie hierover een proces-verbaal opgesteld ?
3. Werden door de toezichhoudende administratie de werken stilgelegd en in welke gevallen gebeurde dit ?
4. Is de heer Minister op de hoogte van voorvallen, waarbij noch stillegging, noch verzegeling, noch proces-verbaal, de effectieve ontgroning beëindigen ?

Antwoord

In antwoord op de verschillende elementen van zijn vraag van 1 juli 1988, kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Er is dit jaar geen systematisch onderzoek verricht naar de concordantie tussen de effectieve uitbating van de ontgrondingsbedrijven en de vereiste bouw- en reliëfwijzigingsvergunningen. Wat betreft de exploitatievergunningen verwijs ik het geachte lid naar de bevoegdheid inzake leefmilieu van mijn collega, de heer J. Dupré.
2. en 3. Er werd door de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu geen proces-verbaal opgesteld, noch stillegging der werken verricht.
4. Er zijn mij geen gevallen bekend.

Vraag nr. 73
van 8 juli 1988
van de heer H. SUYKERBUYK

Telinfo 1999 — Medewerking provinciale diensten en overleg met nationale Regering

Reeds eerder werd de aandacht van de Minister getrokken op het feit dat Telinfo 1999, uitgaande van de nationale Minister van Binnenlandse Zaken, zich bevoogd op een terrein waar de gewesten bevoegd zijn. U zou die aangelegen= via overleg rechtekken.

Kan de Minister mededelen wat het resultaat is van zijn inspanningen. Kan hij in het algemeen mededelen of Telinfo 1999 zonder medewerking blijft van de provinciale diensten, zolang deze aangelegenheid ten onrechte door de nationale overheid tot zich wordt getrokken.

Antwoord

Het geachte lid merkt terecht op dat het initiatief Telinfo 1999, uitgaande van de Minister van Binnenlandse Zaken, een inbreuk is op de bevoegdheden van de Gewesten.

Er is dan ook geen reden om overleg te plegen in verband met de werking van Telinfo 1999 voor zover het gewest- en gemeenschapsmateries betreft, temeer daar de bevoegdheden van Gewesten en Gemeenschappen voor het ogenblik door wijzigingen aan de Grondwet verder worden uitgebreid.

Ik heb de Minister van Binnenlandse Zaken reeds van mijn standpunt op de hoogte gebracht en de provinciegouverneurs verzocht hun medewerking en steun niet te verlenen aan „Telinfo 1999”.

Vraag nr. 74
van 12 juli 1988
van de heer D. VERVAET

Wezembeek-Oppem — Aanleg visvijver en bescherming waardevolle flora

We hebben vastgesteld dat in de gemeente Wezembeek-Oppem werken plaatshebben om een visvijver aan te leggen ten zuiden van het kerkhof, uitgerekend in een — volgens het Gewestplan (1977) — parkgebied : sectie A, nr. 1038, 127, 129a.

Deze werken, vergund door AROL op 19 mei 1988, gaan gepaard met het kappen van een groot aantal bomen. Het waardevolle plantenkleed, typisch voor natte beekvalleigronden (onder andere de caltha palustris), ligt nu al onder de bagger bedolven.

De vegetatie aan de overkant van de vijver, onder andere zeer waardevolle en beschermde (koninklijk besluit van 16 februari 1976, artikel 1) orchideeënsoorten, wordt met dezelfde ondergang bedreigd.

Ik ben ervan overtuigd dat artikel 1, 2e lid van het besluit tot voormelde bouwvergunning niet wordt gerespecteerd.

Mag ik de Minister vragen een grondige inspectie te willen houden, te meer daar deze werken worden voorgesteld als zijnde een realisatie in het kader van het Europese leefmilieujaar ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Bij een plaatsbezoek, uitgevoerd door het Bestuur Stedebouw van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, is gebleken dat de werken niet conform de verleende vergunning van 22 januari 1987 worden uitgevoerd. De vijver wijkt qua vorm en afmetingen af van de goedgekeurde plannen.

Aan de bevoegde diensten werd dan ook de opdracht gegeven, na de nodige vaststellingen, de passende herstelmaatregelen uit te werken.

Vraag nr. 75
van 14 juli 1988
van de heer J. VAN ELEWYCK

Stads- en dorpskernherwaardering — Voorschottenstelsel

Om de stads- en dorpskernherwaarderingsoperaties in het kader van het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 maart 1983 te vergemakkelijken, werd op 9 januari 1985 door de Vlaamse Executieve een besluit genomen tot regeling van een voorschottenstelsel. Dit besluit verwijst in artikel 1 duidelijk naar artikel 3, 1° van het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 maart 1983.

Nu is dit artikel 3 van het besluit gewijzigd door het besluit van de Vlaamse Executieve van 3 december 1986.

Is de getroffen regeling in verband met het voorschottenstelsel nog **van kracht** gezien het artikel waarnaar verwezen werd, achteraf is gewijzigd ?

Het blijkt nodig dat voorschotten worden verleend. Welke regeling is er getroffen om zulks te verhelpen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het besluit van de Vlaamse Executieve van 3 december 1986 het artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 maart 1983 in zijn geheel heeft vervangen door nieuwe bepalingen. Hierbij werden de rechtspersonen, vermeld in het oude artikel 3, 1°, in twee groepen opgesplitst met een eigen betoelagingsregeling : het nieuwe artikel 3, 1° en 2°.

Mutatis mutandis blijft het voorschottenstelsel onverkort van kracht zoals vóór het besluit van 3 december 1986.

Vraag nr. 76
van 18 juli 1988
van de heer J. GEYSELS

Natuurreservaat „De Liereman” — Inplanting golfterrein

In Oud-Turnhout doen hardnekkige geruchten de ronde als zouden er plannen bestaan of worden gesmeed voor de inplanting van een golfterrein.

Naar verluidt zou dit terrein worden gepland langs en gedeeltelijk in het natuurreservaat „De Liereman”, dat volgens het Gewestplan bestaat uit bos, natuurreservaat en landschap van wetenschappelijke waarde. Tevens zouden vooral landbouwgronden worden gevisseerd.

Kan de Minister deze geruchten bevestigen of ontkennen wat betreft de mogelijke aanleg in de streek van Oud-Turnhout of wat betreft de exacte ligging? Zijn er aanvragen bij de Minister toegekomen om een wijziging van het statuut van het genoemde natuurreservaat te bekomen?

Zijn er eventueel reeds besluiten dienaangaande genomen door de Minister of de Executieve? Zo ja, welke zijn deze en op welke basis zijn deze besluiten genomen?

NB : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid.

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Ondanks het feit dat mogelijk te Oud-Turnhout, volgens uw informatie, hardnekkige geruchten de ronde doen aangaande de aanleg van een golfterrein is er bij de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu daaromtrent niets gekend. Wat betreft de exacte ligging van een eventueel golfterrein te Oud-Turnhout is bijgevolg al evenmin iets gekend.

Vraag nr. 77
van 18 juli 1988
van de heer K. VAN MIERT

Vegetatiewijziging — Conclusies werkgroep en beleidsinitiatieven

Vorig jaar heeft de toenmalige Minister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening verklaard dat in de schoot van de Vlaamse Executieve een ambtelijke werkgroep zou worden opgericht om het probleem van een vegetatiewijziging te onderzoeken.

Graag had ik van de Minister vernomen welke conclusies de ambtelijke werkgroep uit het onderzoek heeft getrokken en welke beleidsinitiatieven de Minister hieruit zal distilleren.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat mijn voorganger de heer J. Pede, gevolgevend aan de beslissingen van de Vlaamse Executieve van 29 april en 5 mei 1987 inzake zijn ontwerpbesluit om bepaalde vegetatiewijzigingen vergunningsplichtig te maken, meermaals een werkgroep ad hoc heeft samengeroepen, samengesteld uit vertegenwoordigers van alle Gemeenschapsministers en aangevuld met ambtenaren van de betrokken administraties.

Nadat moest blijken dat de standpunten in de werkgroep onverenigbaar waren, was mijn geachte voorganger van oordeel dat er binnen de Vlaamse Executieve geen consensus kon verkregen worden en heeft hij zijn ontwerp geseponneerd. Om dezelfde reden acht ik zelf het niet opportuun thans een ontwerpbesluit voor te leggen.

Vraag nr. 78
van 19 juli 1988
van de heer J. SAUWENS

Uitbreiding grindexploitatie Maasvallei — Overtredingen en maatregelen

Het is verontrustend te moeten vaststellen dat het overheidsbeleid inzake de ontgrindingen in de Maasvallei zich al te vaak beperkt tot het regulariseren van betwiste of zelfs illegale toestanden.

Zo is recentelijk nog door de Boerenbond en de milieubeweging bij u geprotesteerd tegen de geplande ontginningen in Kessenich, Bichterweerd-Meerheuvel en Maaswinkel. De uitbreiding van deze werken bedreigen tientallen hectaren ecologisch en agrarisch waardevolle gebieden. Bovendien zou de grindexploitatie in Rotem door NV Bichterweerd noch op een bouwvergunning, noch op een exploitatievergunning berusten.

Wat is uw houding met betrekking tot laatstgenoemd geval?

Van welke andere grindexploitaties bent u op de hoogte?

Wordt daartegen opgetreden?

NB : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid.

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid volgende informatie te verstrekken.

Op 18 juni 1987 werd het Bijzonder Plan van Aanleg Bichterweerd in de gemeente Dilsen goedgekeurd. Dit BPA laat een uitbreiding van de grindwinning toe. Tot op heden is nog geen bouwvergunning verleend voor de uitbreiding gelegen in het BPA. Op 11 augustus 1987 werd reeds proces-verbaal opgesteld tegen de onrechtmatig begonnen werken. De exploitatievergunning behoort niet tot mijn bevoegdheid.

Voor wat betreft de andere grindexploitaties in het

Maasland heb ik mijn bestuur opdracht gegeven om nauwkeurig toe te zien op het naleven van de bouwvergunningen, eventueel proces-verbaal op te stellen en de werken te doen stilleggen.

Vraag nr. 79
van 27 juli 1988
van de heer A. SCHELLENS

Aanleg kerkhof te Gelrode (Aarschot) — Vaste belofte van toelage

Het stadsbestuur van Aarschot plande initieel dit jaar de aanleg van een nieuw kerkhof in de deelgemeente Gelrode. De oude begraafplaats rond de kerk ligt vol en volgens het bestaande BPA is een uitbreiding niet mogelijk.

In de loop van 1986 nam het stadsbestuur de nodige beslissingen ter voorbereiding van de inrichtingswerken voor het nieuwe kerkhof.

Op 6 augustus 1986 deelde uw voorganger mede dat de stad principieel kon rekenen op een betoelaging van de hogere overheid.

Op 22 mei 1987 werd gemeld door uw voorganger dat de geldigheidstermijn van de principiële belofte verlengd werd tot 31 december 1987.

De werken werden op 9 december 1987 aanbesteed en op 22 december werd het aanbestedingsdossier overgemaakt aan de hogere overheid om de vaste belofte van toelage te bekomen, die echter werd geweigerd.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Welke zijn de redenen waarom de werken tot aanleg van een nieuw kerkhof niet in aanmerking komen voor subsidiëring ?
2. Is een herziening van het ingenomen standpunt mogelijk om een vaste belofte van toelage te bekomen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen van 27 juli laatstleden kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Voor hogervermelde werken kon — gelet op het feit dat het aanbestedingsdossier eerst op 22 december 1987 werd ingediend — in 1987 geen subsidie meer verleend worden.
2. Voor hogervermelde werken worden — gelet op artikel 2 en artikel 3, 6° van het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 september 1987 tot uitvoering van het decreet van 24 januari 1985 houdende instelling van het Investeringsfonds — vanaf 1 januari 1988 de toelagen gefinancierd door dit fonds (bedrag der werken kleiner dan 7.500.000 frank).

Vraag nr. 81
van 1 augustus 1988
van de heer H. SUYKERBUYK

Wedden gemeentepersoneel — Dienstjaren

Voor het vaststellen van de wedden van het gemeentepersoneel wordt het aantal jaren, dat in rekening mag worden genomen vóór de vaste benoeming, geplafoond op 8 jaar.

Voor de zogenaamde GEKO's bestaat dat plafond niet.

Het lijkt aangewezen, teneinde discriminatie uit te schakelen, om alle werkelijke dienstjaren in aanmerking te doen nemen, zonder blokkering tot 8 jaar, en minstens het voordeliger GEKO-statuut toe te laten voor de statutairen in gemeentedienst.

Wat is het standpunt van de Minister ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat voor de gesubsidieerde contractuelen wel een „plafond” van acht jaar bestaat.

Inderdaad, in de omzendbrief van 20 februari 1987 van de Vlaamse Executieve staat te lezen dat voor de bezoldiging van de gesubsidieerde contractuelen, volgens de vigerende anciënniteitsregeling (— van toepassing op het gemeentepersoneel —), evenwel slechts maximum zes jaar meerekenbare privé-diensten, plus eventueel twee jaar fictieve anciënniteit mogen in aanmerking genomen worden.

Van de door het geachte lid bedoelde discriminatie is aldus geen sprake.

P. BREYNE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
HUISVESTING

Erkende bouwmaatschappijen voor huisvesting arrondissement Kortrijk — Werking

Kan de geachte Minister mij mededelen :

1. Welke erkende bouwmaatschappijen voor huisvesting werkzaam zijn in het arrondissement Kortrijk ;
2. hoeveel woningen door elk van deze maatschappijen in 1987 verkocht werden ;
3. hoeveel woningen door elk van deze maatschappijen in 1987 gerenoveerd werden ;
4. hoeveel personeelsleden elk van deze maatschappijen in 1987 in dienst hadden ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen

heb ik de eer hem de volgende gegevens te verstrekken.

A. Wat de Nationale Landmaatschappij betreft.

CV „Eigen Erf en Huis” te Kortrijk.

Verkocht	Gereneveerd	Personeelsleden
6	—	1

B. Wat de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting betreft.

Erkende bouwmaatschappijen in het administratief arrondissement Kortrijk	Aantal verkochte woningen	Bedienden	Arbeiders + huisbewaarders
— CV Leieland te Bissegem (Kortrijk)	6	1	—
— CV Huis en Haard te Gullegem (Wevelgem)	—	1	1
— CV Mijn Huis te Harelbeke	11	3	4
— CV Heulse Heerd te Heule (Kortrijk)	1	2	—
— CV Goedkope Woning te Kortrijk	—	4	5
— CV Eigen Gift, Eigen Hulp te Kuurne	—	1	3
— CV Eigen Haard is Goud Waard te Lauwe (Menen)	2	2	1 TW
— CV Mijn Tehuis te Marke (Kortrijk)	—	2	1
— CV Ons Dorp te Menen	7	3	5
— CV Helpt Elkander te Waregem	20	4	3
— NV Wevelgemse Bouwmaatschappij Volksbelang te Wevelgem	—	1	1
— CV Eigen Haard te Zwevegem	2	3	3

Erkende bouwmaatschappij	Aantal gereneveerde woningen*
„Ons Dorp” te Menen	11 woningen
„Mijn Tehuis” te Kortrijk-Marke	38 woningen

* Onder renovatiewerken worden die werken verstaan die na voltooiing een surplus aan comfort bieden of besparingen in brandstofverbruik tot gevolg hebben. Noch nieuwbouw ter vervanging van afgebroken woningen, noch onderhoudswerken zijn in de gegeven cijfers begrepen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69, 5)

G. GEENS
 VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
 EXECUTIEVE
 GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE

Vraag nr. 32
 van 7 juni 1988
 van de heer M. DESUTTER

**Vertegenwoordiging van Vlaanderen in het buitenland
 — Toekenning eenvormig statuut**

Vlaanderen wordt vertegenwoordigd op toeristisch

vlak in New-York en Tokio, op economisch vlak in Washington, op cultureel vlak in Osaka, enzovoort.

Graag vernam ik welke personeelsleden in welk land buiten Europa verblijven, met welk statuut, wedde, diplomatieke status (t. t. z. taksvrijdom), welke extra vergoedingen bijvoorbeeld voor verplaatsingen, huis-huur, enzovoort deze vertegenwoordigers ontvangen. Naar ik verneem bestaat er soms een groot verschil tussen de wedden en voordelen van de ene tegenover de andere. Waarop is dit verschil gebaseerd? Ware het niet aangewezen = vertegenwoordigers in het buitenland eenzelfde statuut te bezorgen?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat in het kader van de internationale vertegenwoordiging van de Vlaamse Gemeenschap tot nog toe één investeringsprospecteur en één Gemeenschapsattaché, respectievelijk in Boston en in Washington, werden aangesteld.

Beide personen werden aangesteld met een contract van bepaalde duur van twee jaar.

De wedden en vergoedingen van deze vertegenwoordigers zijn vergelijkbaar met de bezoldiging en vergoedingen, toegekend aan de ambtenaren van het Ministerie van Buitenlandse Zaken met een gelijkwaardig ambt. De aangestelde personen hebben dus een gelijkwaardig statuut. Wel dient vermeld dat ingevolge het protocol dat op 18 december 1986 gesloten werd met de Minister van Buitenlandse Betrekkingen, enkel de gemeenschapsattaché opgenomen is in de diplomatieke lijst van de Belgische ambassade.

De Vlaamse Executieve heeft op 18 mei laatstleden beslist over te gaan tot de bijkomende aanwerving op contractuele basis van :

- 1 gemeenschapsattaché, met standplaats in Osaka ;
- 3 investeringsprospectoren, met standplaats in Stockholm, Singapore en San Francisco.

Een oproep tot de kandidaten werd gepubliceerd in het Staatsblad van 25 juni 1988 en 21 juli 1988, en de aanstellingsprocedure loopt.

Vraag nr. 36
van 15 juni 1988
van de heer D. VERVAET

AROL te Leuven — Behuizing ambtenaren

Tijdens de voorbije weken bracht ik ambtshalve een paar bezoeken aan de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu aan de Blijde Inkomststraat 103 te 3000 — Leuven.

De behuizing en de infrastructuur van deze Dienst lijken wel een ironisch, postmodern citaat. De ambtenaren zitten er op elkaar gepakt in een wirwar van kantoor-tjes, verbonden door steile trappen en donkere gangetjes. Het gebouw is voor het publiek toegankelijk tot op de vierde verdieping, maar een lift is er niet. Indicatieborden ontbreken eveneens.

Wetende dat nationale ambtenaren weigerachtig staan tegenover een mutatie naar de Vlaamse Administratie, rijst de vraag of de kwaliteit van de arbeidsomgeving in Vlaamse dienst minderwaardig is.

Meer in het bijzonder had ik willen weten of de Minister op de hoogte is van de problemen van de AROL te Leuven ; of hij deze aanvaardbaar vindt en zo nee, welke maatregelen hij dienaangaande zal nemen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het gebouw gelegen Blijde Inkomststraat 103 te Leuven, slechts voorlopig wordt ingehuurd, in afwachting van de oprichting van een „Huis van de Vlaamse Gemeenschap” te Leuven, waarin de provinciale diensten Vlaams Brabant van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zullen samen gehuisvest worden.

Gelet op de toekomstige huisvesting werd afgezien van een grondige en zeer dure renovatie van het hogervermeld huurgebouw. Wat de verwijzing van de bezoekers betreft, heb ik aan mijn bevoegde diensten opdracht gegeven om de huidige situatie grondig te onderzoeken en waar nodig de passende maatregelen te treffen.

P. DEWAELE **GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR**

Vraag nr. 90
van 15 juni 1988
van de heer D. VERVAET

Veiling Belgische moderne kunst te Londen — Afvaardiging Vlaamse Gemeenschap

Op 21 oktober 1988 zal het Londense venduhuis Christie's moderne Belgische schilderkunst veilen.

Is de Minister van plan een Vlaamse vertegenwoordiging naar deze verkoping te sturen ?

Zo ja, over welk budget zal de missie kunnen beschikken ?

Zal de Minister gebruik maken van deze unieke gelegenheid om in eigen land kunstmanifestaties te organiseren of te ondersteunen die de luister van onze moderne en hedendaagse kunst in de verf zetten ?

Antwoord

De concrete gegevens over de veiling Christie's van 21 oktober aanstaande te Londen zijn nog te schaars om uw vraag behoorlijk te beantwoorden. Men kent nog niet de werken van de veiling, zij mogen ingeleverd worden tot 1 augustus 1988 en de experts komen pas binnen enkele dagen naar Brussel.

Wij kunnen geen standpunt innemen of iets beramen, wanneer wij niet weten wat geveild wordt, noch de kwaliteit kennen, enzovoort. Onze houding zal uitslui-

tend bepaald worden door de kwaliteit van de werken, de zeldzaamheid van wat aangeboden wordt en de mogelijke betekenis die de werken hebben binnen de museumverzamelingen.

Onze houding zal dus eveneens bepaald worden door de belangstelling van de Vlaamse musea. Het kan echter niet onze bedoeling zijn in onze musea alle Vlaamse werken te monopoliseren. Het is ook goed dat er prima Vlaamse kunst in buitenlandse musea aanwezig is.

Laat ons ook de relativiteit inzien van een dergelijke buitenlandse veiling. Het is niet de eerste maal dat zoiets gebeurt. In november 1970 werd met veel enthousiasme en wat misplaatst triomfalisme door een reeks Vlaamse kunstpromotors een veiling „Modern Flemish Paintings, Drawings and Sculpture” bij Sotheby Londen mogelijk gemaakt. De ontgoocheling was even groot als de verwachtingen bij sommige hoog gespannen waren. Er zijn geen wonderen in de veilingwereld. Christie's kan enkel inspelen op een hausse-trend die zich bijvoorbeeld betreffende de Vlaamse expressionisten vooral op de Vlaamse Kunstmarkt, uitzonderlijk daarbuiten sinds een jaar voordoet. Wij bedoelen niet de algemene hausse die in de veilingen- en de kunstmarkten gesignaleerd wordt, maar de aanzienlijke prijsstijgingen zoals deze van „Cobra” in Londen een jaar geleden of de prijzen behaald door de „Broodsnijder” van Permeke, het „Dubbel portret” van Frits Van Den Berghe en enkele uitzonderlijke werken van Spilliaert, G. De Smet en anderen.

Het is niet onze bedoeling een euforie te ontwikkelen rondom deze veiling en daaromtrent in eigen land kunstmanifestaties te organiseren „in verband met de luister van onze moderne en hedendaagse kunst”.

Bij de lectuur van de kalender van de tentoonstellingen zal u het wellicht met ons eens zijn dat niemand gewacht heeft op de Londense veiling om aan een grondige promotie van eigen kunst te doen. Hoeveel tentoonstellingen van Ensor tot Permeke heeft het Ministerie van Cultuur niet sinds decennia te lande en in het buitenland ingericht ?

Hoeveel lijvige kunstboeken werden niet uitgegeven en verspreid soms op uitsluitende kosten van de Gemeenschap ? De overzichtstentoonstelling van C. Permeke in Oostende, Ferrara en Hannover is pas beëindigd en reeds is de retrospectieve G. De Smet aangekondigd, evenals de grote tentoonstelling Vic Gentils.

Het museum van Villeneuve d'Ascq heeft een schitterende tentoonstelling beëindigd over het Vlaams expressionisme. Ensor komt in Le Petit Palais in Parijs.

We denken ook niet dat de hedendaagse kunst lijdt onder gebrek aan promotie. Er is in het moderne België nooit een kunstexplosie geweest als nu. Er waren zelden zoveel kunstenaars met talent, die hun weg vinden in de internationale kunstwereld. De Vlaamse vertegenwoordiging op de Biënnale van Sao Paulo, Documenta te Kassel, de Biënnale van Venetië en Sidney werd op internationale waardering ontvangen. Talrijke buitenlandse tentoonstellingen vielen onze kunstenaars nadien in het buitenland te beurt. Alleen reeds Marie-Jo Lafontaine had in 1988 tentoonstellingen in het County Museum te Los Angeles, het Museum Für Ge-

genwartskunst te Basel, het Nieuwe Museum voor Moderne Kunst in Patro, Het Steinmuseum in Krems, Oostenrijk. Een internationale route viel eveneens te beurt aan L. Copers, G. Bijl, De Leu, Jan Vercruysse, L. Dujouri, N. Tordoir, L. Rombouts, M. Maet en anderen.

Ook op een ander vlak was de Vlaamse Gemeenschap actief : door belangrijke financiële hulp werd de aankoop van de Herbert Collectie voor het Groeningemuseum mogelijk, kon Gent het portret van Ludwig Adler kopen van Kokoschka, werd voor het Museum voor Sierkunst in Gent de aankoop mogelijk van de Zilver Collectie van Van De Velde, de meubelen van Pieter de Bruyne, het Zuilenpaviljoen van Charles Vanden Hove voor het Middelheimmuseum te Antwerpen, terwijl voor het Antwerpse Museum het Dubbelportret van Frits Van Den Berghe werd aangekocht.

Dit is slechts een keuze uit de talrijke activiteiten die door het Ministerie van Cultuur in het voorbije jaar ingericht, gesteund en bevorderd werden.

Vanzelfsprekend hopen wij dat de Londense veiling een groot succes wordt voor de Vlaamse Kunst.

Ook de verkopers en kopers, de verzamelaars, de handelaars kunnen er wel bij varen en zij allen maken deel uit van de druk besproken actuele kunstwereld.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69, 5)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE

Vraag nr. 40
van 29 juni 1988
van de heer D. VERVAET

Overname BREC te Lot — Inbreng Vlaamse Executieve

Acht jaar na de reddingsoperatie door het Vlaamse Gewest gaat BREC te Lot (Zennevallei) weer aan hetzelfde euvel mank.

Honderdachtentertig betrekkingen staan op de helling. Met de overige honderd werknemers wil de directie rustig de resterende bestellingen uit het orderboek afwerken.

De laatste berichten luiden dat er een geheimzinnige buitenlandse koper zou zijn.

Graag had ik van de geachte Voorzitter een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Staat er inderdaad een overnemer uit de privé-sector klaar ? Zo ja, onder welke voorwaarden zal de overname gebeuren en wat zullen de gevolgen zijn voor de werkgelegenheid in het bedrijf ?
2. Indien het bedrijf toch gedeeltelijk in handen van

het Vlaamse Gewest zou blijven, mag er dan van de Vlaamse Executieve een initiatief verwacht worden, opdat het bedrijf zijn levenskansen ten volle zou kunnen benutten ?

Vraag nr. 47
van 27 juli 1988
van de heer J. VAN ELEWYCK

„Huis van de Vlaamse Gemeenschap” te Antwerpen – Stand van de werkzaamheden en naleving planning

Enkele dagen voor de parlementsverkiezingen van 13 december 1987 heeft de Minister, tijdens een spectaculair opgevatte plechtigheid, de „eerste steen” gelegd van het „Huis van de Vlaamse Gemeenschap” te Antwerpen.

Kan de Minister mij mededelen :

1. de stand van de bouwwerf ;
2. de datum waarop dit gebouw zal afgewerkt zijn :
 - a. volgens de originele planning ;
 - b. volgens de aangepaste planning ?

Hoe verklaart de Minister dit verschil ?

P. DEWAEL
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 95
van 29 juni 1988
van de heer R. VAN STEENKISTE

Erkenning „VA KA” — Toelating afgifte van fiscale attesten

Door het Vlaams Actiecomité tegen Atoomwapens „VAKA” werd een aanvraag ingediend teneinde fiscale attesten te mogen afgeven aan schenkers van giften welke 1.000 frank en meer bedragen.

Tot op heden werd deze erkenning weliswaar niet geweigerd, doch evenmin toegestaan. Ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat kwetsieve aanvraag om erkenning eerder op de lange baan wordt geschoven.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister :

1. of het Vlaams Actiecomité tegen Atoomwapens beantwoordt aan de criteria welke aan de aanvragende verenigingen worden gesteld ?
2. Zo neen, welke criteria ontbreken in het geval van „VAKA” ?
3. Indien „VAKA” wel aan de gestelde criteria beantwoordt, hoe is het te verklaren dat „VAKA” deze erkenning nog steeds niet heeft bekomen ?

Vraag nr. 102
van 14 juli 1988
van de heer G. CARDOEN

Bescherming monumenten en landschappen — Aantal gemeentelijke aanvragen en afhandeling

Op grond van het antwoord op mijn vraag nr. 79 betreffende de in rubriek vermelde aangelegenheid moet ik tot mijn spijt mededelen dat de opsomming van de aanvragen op zijn minst onvolledig is. Ik betreurt dat ten zeerste en zou meteen ook de juiste redenen hiervoor willen vernemen.

Ik kan bevestigen dat door het gemeentebestuur van Galmaarden een aanvraag tot bescherming van de pastorie van Galmaarden en de pastorie van Vollezele respectievelijk in de maanden oktober en november 1986 bij de diensten van Monumenten en Landschappen werd ingeleid. Het gemeentebestuur mocht trouwens een paar weken later de officiële ontvangstmelding vernemen.

Hoe komt het dat bij de opsomming van de dossiers in onderzoek deze aanvraag niet vermeld staat ?

Is dat ook niet het geval voor een aantal andere dossiers ?

Vraag nr. 108
van 27 juli 1988
van de heer P. CHEVALIER

VTM-Sabam — Auteursrechten te betalen door abonnees

Sabam begint onderhandelingen met de kabeldistributeurs over het vaststellen van de auteursrechten door de abonnees op de kabeldistributie te betalen vanaf het jaar 1989.

Wie moet, voor wat VTM betreft, deze kosten dragen :

- de uitbaters van dit commercieel televisiestation :
- of de abonnees op de kabeldistributie, die volledig ongevraagd dit station moeten toebedeeld krijgen ?

J. DUPRE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
LEEFMILIEU, LANDINRICHTING EN
KMO-BELEID

Vraag nr. 101
van 14 juli 1988
van de heer D. VERVAET

Herbossen van landbouwgrond — Reglementering

De Koninklijke Belgische Bosbouwmaatschappij heeft ernstige kritiek op de reglementering inzake het buiten gebruik stellen van landbouwgronden. Zij is vooral niet te spreken over de voorschriften die betrekking hebben op de bebossing van uit cultuur genomen landbouwgrond. Zo lees ik in de pers.

De beslissingen hieromtrent werden genomen door uw federale collega van Landbouw.

Werd u gekend bij het nemen van deze beslissing ? Zo ja, wat was uw inbreng ?

Vraag nr. 102
van 14 juli 1988
van de heer G. CARDOEN

OVAM – Personeel

Uit de jaarrekening van de OVAM heb ik kunnen opmaken dat er naast het statutair personeel ook nog een aantal personeelsleden met een eerder precair statuut tewerkgesteld zijn.

Graag vernam ik de samenstelling van de personeelsformatie, het personeelskader en het globale bestand.

Onder welk statuut werden de tijdelijke personeelsleden gerecruteerd ? Gaat het om contracten van korte of langere duur ?

Is het aangewezen dat deze vrij jonge overheidsinstelling parallelle arbeidscircuits aan het uitbouwen is ? Dient hier veeleer niet gestreefd naar een aanpassing van het personeelskader ?

H. WECKX
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS
EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 23
van 20 juli 1988
van mevrouw N. MAES

Onderwijs beeldende kunsten met beperkt leerplan – Prestatie-uren en subsidiëring

Ten opzichte van het referentejaar van de prestatiestop 1981-1982 is het aantal regelmatige leerlingen in het onderwijs in de beeldende kunsten met beperkt leerplan voor het schooljaar 1987-1988 van 29.500 leerlingen naar 34.000 regelmatige leerlingen opgeklimmen, een stijging met 15,25 %.

Op 1 oktober 1987 was het aantal ingerichte en gesubsidieerde prestatie-uren in de inrichtingen voor onderwijs in de beeldende kunsten met beperkt leerplan, dat in totaal 13.650 uren per week bedroeg, opgedeeld als volgt

- leermeesters basiscyclus : 2.000 uren/week,
- leraars lager secundaire cyclus : 1.400 uren/week,
- leraars hoger secundaire cyclus, : 6.850 uren/week,
- leraars finaliteitscyclus : 1.150 uren/week
- directie-uren : 1.100 uren/week
- studiemeesters-opvoeders : 1.150 uren/week.

Wanneer de begrotingsruiter „prestatiestop” niet langer zou gelden en de normale norm van het Schoolpact opnieuw zou worden toegepast, zouden de leraarsuren die zouden moeten ingericht en gesubsidieerd worden, er als volgt uitzien :

- leermeesters basiscyclus : 3.300 uren/week,
- leraars lager secundaire cyclus : 1.500 uren/week,
- leraars hoger secundaire cyclus : 8.300 uren/week,
- leraars finaliteitscyclus : 2.200 uren/week,

Omgezet in voltijdse betrekkingen betekent dit :

- leermeesters basiscyclus : 165 voltijdse opdrachten,
- leraars lager secundaire cyclus : 75 voltijdse opdrachten,
- leraars hoger secundaire cyclus : 415 voltijdse opdrachten,
- leraars finaliteitscyclus : 110 voltijdse opdrachten.

Een vergelijking met de reëel ingerichte en gesubsidieerde uren :

- leermeesters basiscyclus : 65 voltijdse opdrachten meer,
- leraars lager secundaire cyclus : 5 voltijdse opdrachten meer.
- leraars hoger secundaire cyclus : 73 voltijdse opdrachten meer,
- leraars finaliteitscyclus : 53 voltijdse opdrachten meer.

Daarom zou ik de geachte Minister de volgende vragen willen stellen.

1. Acht u de overbevolkte klassen in de voorbereidende en hoger secundaire cycli nog langer verantwoord ?
2. Welke plannen zijn er om de wachtlijsten – zoals in het muziekonderwijs – nu ook in de beeldende kunsten te voorkomen ?
3. Nu ons leerlingenaantal met meer dan 15 % is toegenomen wens ik uw mening te vernemen over de werkingstoelagen in vergelijking met het technisch onderwijs.

Vraag nr. 24
van 27 juli 1988
van de heer M. DIDDEN

Weddeberekeningen onderwijzend personeel – Wegwerken achterstallen

Naar ik verneem zijn er bij de weddeberekeningen van de personeelsleden in het onderwijs grote achterstallen, zulks ingevolge een tekort aan personeel.

Mag ik van u vernemen hoeveel personeelsleden rechtstreeks betrokken zijn bij de weddeberekeningen voor de Vlaamse Gemeenschap ?

P. BREYNE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 19
van 14 juli 1988
van de heer J. VAN ELEYWYCK
Nationale Maatschappij voor de Huisvesting – Financiële achterstand van het Vlaamse Gewest
Welk is voor elk van de jaren sedert 1983, de financiële achterstand van het Vlaamse Gewest op de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting?

le achterstand van het Gewest tegenover de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting ?

Hoe en wanneer wil de Minister deze achterstand regelen ?

NB : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Waltiel, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.